

ناما پولس ب رومیا

جوزیگه آز یگارم بَم لاره و. ^{۱۱} چون گو من ب دیتنا و اشتیاق هَی، گو آز هِنْد دیاریه روحانی بَدَم و گو اون قاوت بِن؛ ^{۱۲} آنی آم پِگَو ب ایمانا یگودو، اون ب ایمانا مَن و آز ب ایمانا و، تشویق بِن. ^{۱۳} گلی پرایا، آز هَز ناگم گو اون ژه وه هِنْد به خَبَر بِن گو مَن گَلک جارا قَصدا هِنْده گیرئ گو بَم لاره و و دوو هِنْده دا بوم گو ناو ودا هِنْد حاصِله راگم، هَ وِسا گو مَن ناو قومه دی گو یهودی نینن دا راگیرئ، بله هرجاره مانِگ هات پش.

^{۱۴} آز خو، راستا هم یونانیادا، هم بَربرادا، هم مَرُوت زانادا و هَمَزی مَرُوت نَزان دا مدیون دزانیم. ^{۱۵} بَجا مَن گَلک اشتیاق هَی گو انجیله ب و اون آونه گو ناو رومه دان زِی وِعظ گم.

مَرُوه صالح، دیه ب ایمانه بژیت

^{۱۶} چون گو آز ژه انجیله شَرمند نینم، چون گو قُدرتا خدای ب نجاتا هَچی گسه گو ایمانه بینیت. اولی ب یهودیا و پاشه ب یونانیا. ^{۱۷} چون گو ناو وه انجیله دا صالح بونا خدا آشگرا دبیت، گو اولی ختا دوماییگه سَر ایمانه ئ. وِسا گو کِیتبا حَبقُوق پِیغمَردا هاتی نویساندن: «مَرُوه صالح دیه ب ایمانه بژیت.»

عَظْبا خدا سَر نَحْقِیا

^{۱۸} چون گو عَظْبا خدا ژه آسمانی سَر همو جور به دینی و نَحْقِیا مَرُوان آشگرا دبیت. آونه گو ب نَحْقِیا خو راستیه دِخْدِیقِین. ^{۱۹} چون

ژه پولس، خُلامه مسیح عیسی، گو ب رسول بونه هات گازی گِرِن و وَقْفی انجیلا خدا بوئ. ^۲ هَمَن آو انجیل گو خدا پِشتا، وِعدا وه ب واسِطا پِیغمَرت خو ناو نویسارت مُقدس دا دابو، ^۳ آو انجیل راستا گوره ویدای، گو گوزیگی جسمه ژه داوود پاشا بو، ^۴ و گوزیگی رِحا مُقدس بونه، ب رابونا خو ناو میریادا، ناو قُدرته دا هات دووهار گِرِن گو گوره خدای، آنی خادیه مَ عیسی مسیح. ^۵ مَ ب واسِطا وی و بَر خاطره ناوه وی لطف و رسالت اِستاندی گو ناو تِواوی مِلتادا، خَلقه گازی گَن ب وه اطاعتا گو ناو ایمانه دای. ^۶ اون ژی ناو آونه هاتی گازی گِرِن دان گو پِین یه عیسی مسیح. ^۷ ب تِواوی آونه گو ناو شَهره رومه دا، خدا هَز وان دِگت و هاتن گازی گِرِن گو ژه وان مَرُوان بِن گو ایمان مسیح هَن: لطف و آشتی و سِلامتی ژه آلیه خدا، بابِه مَ، و خاده عیسی مسیح، سَر و بیت.

اشتیاقا پولس ب چُنا رومه

^۸ پِش هر دِشْدَگه دا آز ب واسِطا عیسی مسیح، بَر خاطره و همویا شُکرا خدایه خو دِگم چون گو دنگا ایمانا و تِواوی دُنیا یه دا گریای. ^۹ چون آو خدایه گو آز ب رِحا خو ناو شُلا انجیلا گوره ویدا خِذْمَتِه دِگم، شاهیده مَن گو آز همو جاره دعایت خودا به هِنْده گو راوَسِیم و تِینِم بیراخو. ^{۱۰} آز همو جاره ناو دعایت خودا لاواهیا دِگم گو هَگو خدا بَخازیت، دوماییگه

دِگن. ۳۰ بُختانگرن، نَفَرْتَه خدا دِگن، به سَرْمَن، مغروړن و خو مَرِن دِگن، بُ گِرنا سُلا پيس ریا پيدا دِگن و گوډه خو ناذَن داييگ و بابِه خو. ۳۱ به عاقلن، به وفان، به دِلن و به رَحْمَن. ۳۲ ب وه حالي گو او اَمِرْت خدا يه عادل دِزاین گو اونه گو سُله وسا دِگن لاييځه مِرِنَه، نه تِنه بوخو وان سُلا دِگن، بَلگو اونه گو وان سُلا دِگن ژي تاييد دِگن.

قضاوت خدا يا عادل

۲ بجا ت، آی او کسه گو مِرُوگه دی قضاوت دِگي، چي يگ ژه و چه هِنجَت چنن. چون گو ت راستا هچي دِشدا گو مِرُوگه دی قضاوت دِگي، خو محکوم دِگي؛ چون ت گو قضاوته دِگي، ت ه بوخو ژي وان سُلا دِگي. ۱ آم دِزاین گو قضاوت خدا سر اونه گو سُله وسا دِگن حق. ۳ ت آی او کسه گو سر وان مِرُوگه گو وان سُلا دِگن قضاوته دِگي و ه بوخو ژي وان سُلا دِگي، ت گمان دِگي گو تيه پگاري ژه قضاوت خدا بَحلي؟ ۴ آن ت زَدَتيا مِهربيان و تحمل و صبرا وی گِم دِبيني و نِزانی گو مِهربيانیا خدا بُ وه هِنده ی گو ت بَتَب بُ تَوَب گِرنه؟ ۵ به بَر خاطرِه دلِه ت يه بيِنَا بَرِي و به تَوَب، ت بُ رُزَا غَضَبِه بوخو غَضَبِه خِر دِگي، وه رُزَا گو قضاوت خدا يا عادل ديه آشگرا بيت. ۶ خدا جزایا هر مِرُوگه ديه گورنِگي عمله وی بَدَت: ۷ او بُ اونه گو ب صبره ناو گِرنا سُله قَنج دا، دوو سُکوه و جلال و حُرْمَت و نمر بونه دان، ديه ژيانا ابدی پَدَت؛ ۸ به سر مِرُوَت خوپرست و اونه گو ژه راستيه اطاعته ناگن بَلگو ژه نَحْقِيه اطاعته دِگن، ديه گرب و غَضَب بَت. ۹ هچي مِرُوگه گو سُلا پيس بَگَت ديه بَو بَلَا و آدِيتَه بيت، اولی يهودی و پاشه يونانی. ۱۰ به بُ هچي کسه گو سُلا قَنج بَگَت، سُکوه و جلال

هچي دِشدا گو راستا خدادا دِگاريت بَت زانين سر وان آشگرای، چون گو خدا او نيشا وان دای. ۲۰ چون گو ژه آفراندنا عالمَو، خِصْلَتَه وی گو ب چاوانين ديتن، آنی قَدَرْتا وی يا ابدی و ذاته وی يه الهی ناو وان دِشده آفراندی دا دووهارن. بجا اوان چه هِنجَت چنن.

۲۱ چون دورر گو اوان خدا ناس گِرِن، بله اوان حُرْمَتا وی بيِنَا خدا حُدان نِگِرِن آن سُکرا وی نِگِرِن، بَلگو فِکره خودا بَو پوچيتيه بون و دلِه وان يه به عاقل تاري بون. ۲۲ دورر گو اوان دِگَت آم زانان، بله او به عاقل دَرکوتن، ۲۳ و اوان سُکوه و جلالا خدایه نمر، گل وان بُته فاني شَبه انسانا، طيرا، حيوانه چارپه و حيوانه گو سر عَرْدی دِخِشِگِن دا وگِرِن. ۲۴ ب وه يگه، خدا او گل شهوتا دلِه واندا هِلان ناو پيسيتيه دا، گو ناو خودا بَدَنه خو به حُرْمَت گن. ۲۵ چون گو اوان راستيا راستا خدادا گل دِروا وگِرِن و مَخْلوق بَدَلَا خالقي پَرستيش و خِذْمَت گِرِن، هَمَن او خالقي گو حَتا اَبَدِه مبارک! آمين.

۲۶ ژه ب وه يگه خدا او هِلان ناو شهوت شَرْمزاريه دا. حَتا زِيت وان، رابطه طبعي گل وان رابطه گو طبعي نينن دا وگِرِن. ۲۷ و ه وسا، مِر ژي، ژه رابطه طبعي گل ژنگادا دَسْت کِشان و ناو اِگِرِه شهوتا گو بُ پگودو هَبون شَوْتين. مِرِي گل مِرِي سُلَگ دِگِر گو شَرْمزاري بو و اوان جزایا لاييځه سُلا خو ناو خودا استاندين.

۲۸ و بَر خاطرِه هِنده گو ناس گِرنا خدا بُ وان به آرزش بو، خدا ژي او هِلان ناو فِکَرِت کِرِت دا گو وان سُلا بَگِن گو ناپي بَت گِرِن. ۲۹ او پُر ژه هر جوَر نَحْق، پيسيتي، طمع و خِرابيه ن. او پُر ژه حَسادت، مِرُو گِشتِن، شَر، حِيلَبازي و نِيْتا خِرايِن. او پِشت سره خلقه قِس

۲۳ تِ گو اِفْتخاره شریعتِه دِگی، تِ بِ شِگانَدِنا شریعتِه به حُرمتِبا خدا دِگی. ۲۴ چون هَ وِسا گو نویسارتِ مُقدس دا هاتی نویساندِن: «بَر خاطره وَ، ناو قومه گو یهودی نینن کُفِریا ناوه خدا دِگن.»

۲۵ چون گو بَراستی سُنّت گِرِنه هِنگه آرِش هَی گو اون اطاعته شریعتِه یِگن، بله هَگو اون شریعتِه پشِگِن، بِنّا وه یِگه یِ گو اون سُنّت نَبون. ۲۶ بجا، هَگو مِزُوگ گو نُهاته بیتِ سُنّت گِرِن، دِشده گو شریعتِ دِخازیتِ تینِی جی، ما سُنّت نَبونا وی بُو وی سُنّت بون نایِتِ حساب گِرِن؟ ۲۷ بجا آوه گو له جسم دا سُنّت نَبوی، بله شریعتِه خُدان دِگت، دیه تِ محکوم گت، تِ گو آو امره شریعتِه دا هاتی نویساندِن تِ هَن و هاتی سُنّت گِرِن، بله شریعتِه دِشِگِی.

۲۸ چون گو یهودی آو نِنِ گو روو یهودی بیت، و نه سُنّت بون آو گو روو و له جسم دا پِتِ گِرِن. ۲۹ بَلگو یهودی آو گو باطنه دا یهودی بیت و سُنّت بون ژِی شُلگه قَلَبی گو بِ واسِطا رِحا خدا دِقومیت، نه بِ واسِطا خرفه گو ناو شریعتِه دا هاتی نویساندِن. مِزُوگه وِسا خدا مَحْتا وی دِگت، نه انسان.

خدا راست

۳ بجا چه خیرا یهودی بونه هَی؟ آن چه آرِشّا سُنّت بونه هَی؟ ۲ همو آلیادا گلک آرِش هَی. پش همو دِشدی دا، قِسه خدا بُ یهودیا هاتِن سپاردِن.

۳ بله هَگو هِنْدگ ژِه وان وفادار نَبون، چه؟ ما وفادار نَبونا وان، وفادار بونا خدا باطل دِگت؟ ۴ حاشا! خدا راست، حتّا هَگو همو کس دِزوگر بیت، وِسا گو زَبورا داووددا هاتی نویساندِن:

«گو تِ قِسه خودا حَق دِرکوی،

و حُرمت و آشتی و سِلّامتی دیه پِتِ دایِن، آوِلی یهودی و پاشه یونانی. ۱۱ چون گو خدا چه فَرَق و جُداتیّه نادانِتِ نایِنّا انسان دا.

۱۲ چون گو تواوی آونه گو به شریعتِ گُنْها دِگن، به شریعتِ ژِی دیه بِنِ بچِن، و تواوی آونه گو بِنِ امره شریعتِه دا گُنْها دِگن، دیه گورِیگی شریعتِه ژِی بِنِ قضاوتِ گِرِن. ۱۳ چون آونه گو شریعتِه دِیبهیسن آو نینن گو حُضورا خدادا صالِحِن، بَلگو آونه گو شریعتِه تینِی جی صالِح دِنِ قَبول گِرِن. ۱۴ چون وقته قومه گو یهودی نینن آنی آونه گو شریعتِ چنِینن گورِیگی طبعیعتِه آو دِشدا گو شریعتِ دِخازیتِ تینِی جی، دورِ گو آوان شریعتِ چنِینن، بله آو بوخو، بُ خو شریعتِن. ۱۵ آو نیشان دِذن گو عملِه شریعتِه سَر دله وان هاتی نویساندِن، هَ وِسا گو وجدانا وان ژِی سَر وِنِ شهادتِه دِدت و فِکره وان، آوان محکوم دِگن آن حتّا آوان تَبْرّا دِگن. ۱۶ آو شُلّ وه رُژِه دیه بَقومیت گو خدا گورِیگی انجیلا گو آز وَعظ دِگم، سَر سِرتِ دله انسانا بِ واسِطا مسیحِ عیسی قضاوتِه پِگت.

۱۷ بله هَگو تِ دِپْژی خو یهودی و پالا خو دِدی شریعتِه و بَر خاطره هِنْدِه گو تِ خدا ناس دِگی اِفْتخاره خو دِگی، ۱۸ و بَر خاطره هِنْدِه گو تِ بِ شریعتِه هاتی فِرِ گِرِن، و تِ اِرادا خدا دِزانی و دِشدا همویا باشِرِ دِپْژی، ۱۹ و هَگو تِ اطمینان هَی گو تِ بوخو رِیَبِگی بُ گوزِیا، نورِگی بُ آونه گو ناو تاریتیه دان، ۲۰ تِ گو بِ واسِطا هَبونا شریعتِه گو صورتّا مَعْرِیفتِ و راستیه ی، آوی آوه گو دِرسه دِدت نَرّانا و ماموستایه بچوگای، ۲۱ تِ گو دِرسه دِدی مِزُوه دی، تِ بوخو دِرسه نادِی خو؟ تِ گو له ضِدّ دِزیه وَعظ دِگی، تِ بوخو دِزیه دِگی؟ ۲۲ تِ گو دِپْژی نابی چه کس زَنایه پِگت، تِ بوخو زَنایه دِگی؟ تِ گو نَفَرْتِه بُتا دِگی، تِ مَعبدا تالان دِگی؟

۱۹ نَه آم دِزاین گو هَچی دِشدا شریعت دِیژیت بُ وان مِروا دِیژیت گو بِن آمره شریعته دان، گو وِسا هر دَوگ بَت گردان و تواوی دُنیا حُضورا خدادا جیوابه بَدَت. ۲۰ چون گو ب بَی ایناندینا عمله شریعته چه مِرو، نَظرا خدادا صالح نایِت هَژمارتِن، چون گو شریعت گَنهه بُ مِ دَدَت ناسین.

عدالتا خدا ب واسِطا ایمانه

۲۱ بله نَه، جُدا ژه شریعته، صالح بونا خدا آشگرا بوی، گو هم شریعت، هَمزِی نویساره پیغمبرا سَر وَن شهادته دَدَن. ۲۲ آو صالح بونا خدا یا گو ب واسِطا ایمان ب عیسی مسیح، نصیبه تواوی وان مِروا دِیژیت گو ایمانه تینن. چون گو چه فَرَق و جُداقی نایِت داناندین. ۲۳ چون گو همویا گَنهه گِرَن و ژه سُکوه و جلالا خدا گِم تینن. ۲۴ بله ب لطفای وی گو بینا دیاریکه ی و ب آزادیای گو ب واسِطا مسیح عیسی بَت، مَفَت صالح دِن هَژمارتِن. ۲۵ هَمَن آو مسیح عیسی گو خدا آو دا پَش گو فُربانیا بَخشینا گَنهه بیت گو ب خونا وی گَنهت مِ دِن بَخشین گو آو ب واسِطا ایمانه دِت دَسَت. آو قومی گو عدالتا خدا آشگرا بیت، چون گو خدا بَر خاطره صَبرا خو یا الهی ژه وان گَنهه پَشتا بُهری. ۲۶ آو قومی گو عدالتا وی ناو وی زَمانی دا آشگرا بیت، گو وِسا بوخو عادل بیت و آوه گو ایمانه تینیت عیسی صالح حساب گت.

۲۷ بجا اِفْتخارا مِ دیه بییت چه؟ چه دِشدا. گوزِیگی چه شریعتگه؟ گوزِیگی آو عمله گو شریعت دِیژیت؟ نه، بَلگو گوزِیگی آو دِشدا گو ایمان دِیژیت. ۲۸ چون گو باواریا مِ آوی گو مِروگ ب واسِطا ایمانه صالح دِت هَژمارتِن و نه ب بَی ایناندینا عمله شریعته. ۲۹ ما خدا تَنه خدایه یهودیان؟ ما خدایه قومه گو یهودی

و وقته تِ قضاوته دِیگی، تِ سَر یگوی. ۵ بله هَگو نَحقیّا مِ حق بونا خدا نیشان دَدَت، آم دِی چه بَزَن؟ آم بَزَن خدا ظالِم گو غَضَبه مِ دِگت؟ آز بینا انسانا قِس دِگم. ۶ حاشا! چون هِنگه خدا دیه چاون بَگاریت سَر دُنیاچه قضاوته بَگت؟ ۷ بله هَگو ب واسِطا دِروا مِن راستیا خدا زِدَتِر سُکوه و جلاله پَیدا دِگت، بُچی آز هِشتا بینا گَنهکارگه محکوم دِیم؟ ۸ بجا آم بُچی نِیژن: «وَرِن آم پِسیستیه بَگن گو قَنجی بَت سَر ریا مِ؟» وِسا گو هِنَد مِرو بَختانا مِ دِگن گو آم وان قِسان دِیژن. محکوم بونا وان حَق.

چه گس صالح نین

۹ بجا چه؟ ما وضعا مِ یهودیا ژه آونه دی باشیز؟ نه، چه جورا! چون گو هَ نَه ژی مِ گَتی گو همو گس، هم یهودی و هم یونانی اسیره گَنهَن. ۱۰ وِسا گو نویسارت مُقدَس دا هاتی نویساندین:

«چه گس صالح نین، حتا یگ ژی.

۱۱ چه گس فام ناگت؛

چه گس دوو خدا ناگرت.

۱۲ همو گس ره دِرکوتِن،

و همو گل یگودو به آرزیش بون.

چه گس قَنجیه ناگت،

حتا یگ ژی.»

۱۳ «گویا وان قَبرگه وِگِری،

آزمانه خو بُ لِباندینه دَدَن شُله.»

«زُهرّا اَفعیّا بِن لَوَت وانَدان.»

۱۴ «دَوَه وان تِژی ژه نِفر و طالاتیه ی.»

۱۵ «پیه وان بُ رِژاندینا خونه پَیتن،

۱۶ هَچی جیه گو دِچن، وِرا و رِیژاریه

گل خودا دِبن،

۱۷ و ریا آشتی و سلامتیّه ناس نَگِرَن.»

۱۸ «تِرسا خدا نایِت بَر چاوه وان.»

دِږن گو ایمان، بُ ابراهیم صالح بون هات هژمارتن. ^{۱۰} بجا او دِشد چاون بُ وی وسا هات هژمارتن؟ پش سُنْت بونا ویدا بو آن پاشه سُنْت بونا وی؟ پاشه سُنْت بونا ویدا بُو، بَلگو پش سُنْت بونا ویدا بو. ^{۱۱} نیشانا سُنْت بونه بُ ابراهیم هات داین گو مُهرگ بیت سر وه صالح بونه گو اوی پش سُنْت بونه دا بُ واسطه ایمانه هَبو. آماج او بو گو خدا اوی بگت بابَه تواوی وان مِروا گو به هِنده گو سُنْت بِن ایمانه بین، گو وسا او ژی صالح بِن هژمارتن، ^{۱۲} و ابراهیمی بگت بابَه اونه هاتی سُنْت بوی آنی نه تنه اونه گو سُنْت بون، بَلگو اونه گو ریا ایمانه دا ره دچن، هَمَن او ریا گو جَدَه م ابراهیم پش هِنده دا گو سُنْت بیت، پیه خو دانای تِدا.

وَعَدَه، بُ واسطه ایمانه دِت زانین

^{۱۳} چون او وَعَدَا گو بُ ابراهیم و نَسلا وی هات داین گو، بِن وَرْته وه دُنیا، ب واسطه شریعتَه نَهات داین، بَلگو بُ واسطه وه صالح بونه هات داین گو ژه ایمانه ی. ^{۱۴} چون هَگو اونه گو طایه شریعتَه نَ بِن وَرْته، ایمان باطل دِبیته و وَعَدَه به چن. ^{۱۵} چون گو شریعت غَضبا خدا تینیت، بَله وه جیه گو شریعت چنن، داناندنا شریعتَه بِن پِیدا ژی چنن. ^{۱۶} ب وه یگه ی گو وَعَدَه پالا خو دَدَت ایمانه گو وَعَدَه سر لطفه بیت و ضمانتگ بیت بُ تواوی نَسلا ابراهیم پیغمبر، آنی نه تنه بُ اونه گو طایه شریعتَه ن، بَلگو بُ وان زاروگان ژی گو ایمانا ابراهیم دا شریگن، هَمَن او ابراهیم گو بابَه م همویا ی. ^{۱۷} ه وسا گو توراته دا هاتی نویساندن: «مِن تِ گِری بابَه گلک مِلتا.»

نِین ژی نین؟ بَله، او خدایه قومه گو یهودی نین ژی، ^{۲۰} چون گو خدا یگ، و او خدای، اونه سُنْت بوی بُ ایمانه و اونه سُنْت نبوی ژی بُ واسطه ایمانه، صالح حساب دِگت. ^{۲۱} بجا ما آم شریعتَه بُ وه ایمانه خِرا دِگن؟ حاشا! بَلگو آم شریعتَه قاهیم دِگن.

ابراهیم بُ واسطه ایمانه صالح هات هژمارتن

ع بجا آم راستا او دِشدا گو ابراهیم پیغمبر اینا دَسْت چه یژن، هَمَن او ابراهیمه گو گورِیگی جسمه جَدَه ی؟ ^۲ چون هَگو ابراهیم بُ واسطه عملا صالح هاتبا هژمارتن، اوی دِشدگ هَبو گو افتخاره بُ بگت، بَله نه حُضورا خدادا. ^۳ چون گو توراته چه دِبیته؟ «ابراهیم، ایمان اینا خدا و او بُ وی صالح بون هات هژمارتن.»

^۴ او مِروه گو شُل دِگت، او دراهه گو دَدَن وی، نه دیاری بَلگو حقه وی. ^۵ او مِروه گو چه شله ناگت، بَلگو تَوَکلا خو دَدَت خدایه گو مِروه به دین صالح دِهژمریت، ایمانا وی بُ وی صالح بون دِت هژمارتن. ^۶ ه وسا گو داوود پاشا ژی راستا مبارک بونا وی مِروی دا گو خدا به هِنده گو عمله وی بینیت بر چاو اوی صالح دِهژمریت دِبیته:

^۷ «خَنیگه حاله اونه گو شله وان یه پیس هاتن بَخشین،
و اونه گو گُتهت وان هاتن پچارتن؛
^۸ خَنیگه حاله وی مِروی گو خاده گُتها
وی نَهژمریت.»

^۹ او خَتی تنه بُ وان مِروای گو سُنْت بون آن بُ اونه سُنْت نبوین ژی؟ چون آم

زَجَر، صَبْره تینیت،^۴ و صَبْر، شخصیت تینیت و شخصیت، آمیده تینیت؛^۵ و اُمید م شرمند ناگت، چون گو مُحَبَّتا خدا، بِ واسِطا رِحا مُقدسا خدا گو بُ م هاتِی دایین، دِرِزِیت ناو دله مَدا.

^۶ چون وقته گو آم هشتا ضعیف بون، مسیخِ وقتگه دوزدا بُ مِرْوه به دین مِر. ^۷ چون گو گِم تَت پَش گو مِرْوگ جانِه خو بَر خاطرِه مِرْوگه قَنج بَدَت، بلِه دوزر گو رَنگ، مِرْوگه آو جُرأت هَبیت گو بُ مِرْوگه قَنج حتا جانِه خو زِی بَدَت. ^۸ بلِه خدا مُحَبَّتا خو راستا مَدا وِسا نیشان دَدَت گو وقته آم هشتا گَنهکار بون، مسیخِ بَر خاطرِه مِر. ^۹ بجا نَه گو آم بِ واسِطا خونا وی صالح هاتَن هَژمارتِن، چه قیاسا گلکِتر آمه بِ واسِطا وی ژِه غَضبا خدا نجاته پَیدا گَن. ^{۱۰} چون هَگو وقته آم دُرِمن بون، بِ واسِطا مِرِنا گوره وی مَ گل خدادا صُلاح پَیدا گِر، چه قیاسا گلکِتر نَه گو مَ گل خدادا صُلاح هَی، بِ واسِطا ژِیانا گوره وی آم نجاته پَیدا دِگَن. ^{۱۱} خِنجی وَن، آم بِ واسِطا خادیه خو عیسی مسیخِ گو نَه مَ بِ واسِطا وی گل خدادا صُلاح هَی، ناو خدادا شادیه ژِی دِگَن.

مِرِن بِ واسِطا آدم، ژِیان بِ واسِطا مسیخِ

^{۱۲} بجا، هَ وِسا گو گَنه بِ واسِطا مِرْوگه هاتِ ناو دُنْیایِه و بِ واسِطا گَنه مِرِن هات، و وِسا مِرِن ناو تِواوی مِرْوادا پَخش بو، چون گو تِواوی مِرْوا گَنه گِرِن، ^{۱۳} چون گو بَراسِتی پَش هِنده گو شَرِیعت پَت دایین، گَنه ناو دُنْیایِه دا هَبو، بلِه وه جیه گو شَرِیعت چَنبِیت، گَنه ژِی نایِت حساب گِرِن. ^{۱۴} ب وه حالی، مِرِنه ژِه آدم حتا موسی سَلطَنَت گِر. حتا سَر وان مِرْوا گو گَنه وان بِنِنا تَقصیرا آدم نَبو ژِی سَلطَنَت گِر. آدم نمونا وی مِرْوی بو گو دِبی هاتِبا.

حُضورا خدادا، آو خدایِه گو ابراهیمی ایمان اینا وی، هَمَن آو خدایِه گو مِریا ساخ دِگت و گازی دِشده نِی دِگت گو هَین.

^{۱۸} وه جیه گو چه اُمید تِدا چَنبو، ابراهیم بِ اُمیده باوار گِر گو دِبی بَیت بابِه گلک مِلتا. هَ وِسا گو بُ وی هاتِه بو گُتن گو: «نَسلا ت دِیه وِسا بَیت.» ^{۱۹} ابراهیم ایمانا وی ضعیف نَبو وقته گو بَرخودا بَدَنه خو گو بِنِنا بَدَنگه مِری بو، چون گو عَمَره وی نِیزوکی صد سالا بو، آن وقته گو بَرخودا رَجما سارا یا هِشک بوپی، ایمانا وی ضعیف نَبو. ^{۲۰} ابراهیم راستا وِعدا خدادا بِ به ایمانیه شگ نَگِر، بَلگو ایمانه دا تَقوِیت بو و سَتایشا خدا گِر. ^{۲۱} آو کَامِل قانع بَبو گو خدا دِگارِیت وِعدا دایِی بِنِیت جی. ^{۲۲} ب وه یگِه ی گو ایمانا ابراهیم، «بُ وی صالح بون هاتِ هَژمارتِن.» ^{۲۳} بلِه آو قِستی گو دِیْزِیت، «بُ وی هاتِ هَژمارتِن»، تِنه بَر خاطرِه وی نَهاتِ نِویساندِن، ^{۲۴} بَلگو بَر خاطرِه مَ ژِی هاتِ نِویساندِن. بُ مَ ژِی دِیه پَت هَژمارتِن، آم آونه گو مَ ایمان بِ وی هَی، هَمَن آوه گو خادیه مَ عیسی ژِه ناو مِریادا رَاگِر. ^{۲۵} آو عیسیایِه گو بَر خاطرِه گَنهت مَ هاتِ تَسلیم بون و بَر خاطرِه هِنده گو آم صالح بِنِ هَژمارتِن، ژِه ناو مِریادا هاتِ رَاگِرِن.

صُلاح گل خدادا بِ واسِطا ایمانه

۵ بجا بَر خاطرِه هِنده گو آم بِ واسِطا ایمانه صالح هاتَن هَژمارتِن، مَ بِ واسِطا خادیه خو عیسی مسیخِ گل خدادا صُلاح هَی. ^۲ بِ واسِطا وی، بِ ایمانه مَ آو لُطَف ژِی اینائِ دَسِت گو آم سَر وه طِیگ راوِستَن، و آم ناو وه اُمیدا شُکوه و جلالا خدادا شادیه دِگَن. ^۳ نه تِنه آو یگ، بَلگو آم ناو زَجَره خودا ژِی شادیه دِگَن، بَر خاطرِه هِنده گو آم دِزائِن

گِرتی، ناو مِرنا ویدا غُسلا تعمیده گِرتی؟^۴ بجا
بِ گِرتنا غُسلا تعمیده ناو مِرنه دا آم گل ویدا
هاتن چال گِرن گو ه وِسا گو مسیخ، ب شکوه
و جلالا بابو ژه ناو مِریدا رابو، آم زی ناو تازتیا
ژیانه دا ره بچن.

^۵ چون هگو آم ناو مِرنگه بینا مِرنا وی گل
ویدا بون یگ، حتمن آمه ناو رابونگه ژه ناو
مِریدا بینا رابونا وی زی گل ویدا پین یگ.^۶ آم
ون دِزاین گو او انسانه قدیم گو آم بون، گل
ویدا خاچو وِبون گو بَدنه گَنه پوچ بیت، گو
وِسا آم ایدی خُلامتیا گَنه نَگن.^۷ چون آوه گو
مِری، ژه گَنه آزاد بوی.

^۸ تَه هگو آم گل مسیخ دا مِرِن، م ایمان هَی
گو آمه گل ویدا زی بژین.^۹ آم دِزاین برِ خاطره
هِنده گو مسیخ ژه ناو مِریدا رابوی، او ایدی
چه جارا نامریت؛ مِرِن ایدی سَر وی مسلط
نابیت.^{۱۰} چون گو او ب مِرنا خو، یگ جار
بُ هَمَش راستا گَنه دا مِر و ژيانا خو یا نَهْدا
بُ خدا دژیت.

^{۱۱} بجا اون زی دبی خو راستا گَنه دا مِری
بِزاین و ناو مسیخ عیسی دا، راستا خدادا ساخ.
^{۱۲} بجا نَهْلن گو گَنه ناو بَدنه و یه فانی دا
سَلَطَنته بگت گو اون ژه داخازیه وه اطاعته
یگن.^{۱۳} آندامه بَدنه خو پَشِکشی گَنه نَگن گو
پین آمرازه شله خراب، بَلگو بینا وان مِزوا گو ژه
مِرنه زُورین بُ ژيانه، خو پَشِکشی خدا یگن و
آندامه بَدنه خو بَدن دَسْته خدا گو پین آمرازه
شله دوز.^{۱۴} چون گو گَنه سَر و مسلط نابیت
برِ خاطره هِنده گو اون پین آمره شریعته دا نین
بَلگو پین لطفه دان.

خُلامتِ صالح بونه

^{۱۵} بجا چه؟ ما آم برِ خاطره هِنده گو پین آمره
شریعته دا نین بَلگو پین لطفه دان، دبی گَنه

^{۱۵} بله دیاریا مفت، بینا تقصیره نین. چون
هگو برِ خاطره تقصیرا مِزُوگه گلک مِزُو هاتن
مِرِن، چه قیاسا گلکتر لطفا خدا و او دیاریا
گو ب واسططا لطفا مِزُوگه، آنی لطفا عیسی
مسیخ هات، بُ گلک مِزُوا زَد هات داین.^{۱۶} او
دیاریا مفت، بینا نتیجا گَنه وی مِزوی آنی آدم
نین. چون دیوانا گو دوو تقصیرگه دا هات،
محکوم بون اینا، بله دیاریا مفت گو دوو گلک
تقصیرادا هات، صالح بون اینا.^{۱۷} چون هگو
برِ خاطره تقصیرا مِزُوگه، مِرنه ب واسططا وی
مِزوی سَلَطَنت گِر، چه قیاسا گلکتر او مِزوه
گو لطفا به حد و اندازا خدا و دیاریا مفت
صالح بونه بُ وان هات داین، ب واسططا او
مِزوه دی، آنی عیسی مسیخ ناو ژيانه دا دیه
سَلَطَنته یگن.

^{۱۸} بجا ه وِسا گو تقصیرگه تواوی مِزُو پِرِن
بُ آلیه محکوم بونه، ه وِسا زی شَلگه صالح
تواوی مِزوان دِبت بُ آلیه صالح بون و ژيانه.
^{۱۹} چون ه وِسا گو ب به آمِریا مِزُوگه گلک مِزُو
گَنه کار بون، ه وِسا زی ب واسططا اطاعت گِرنا
مِزُوگه زی گلک مِزُو دیه صالح پِن.

^{۲۰} ایجا شریعت هات گو تقصیر زَد پِن، بله
وه جیه گو گَنه زَد بون، لطفا خدا به حد و
انداز زَدتر بو.^{۲۱} بجا ه وِسا گو گَنه ناو مِرنه
دا سَلَطَنت گِر، لطف زی ب واسططا صالح بونه
سَلَطَنته دگت و م ب واسططا خادیه م عیسی
مسیخ دِبت بُ آلیه ژيانا آبدی.

مِرِن راستا گَنه دا و ژيان راستا خدادا

۶ بجا آم چه پِژن؟ ما برِ خاطره هِنده گو
لطف زَد بیت آم دبی ناو گَنه دا بَرَدوام
بِمین؟^۲ حاشا! آم گو راستا گَنه دا مِرِن،
چاون دِکارن هِشتا ناو ودا بژین؟^۳ ما اون یزاین
م همویا گو ناو مسیخ عیسی دا غُسلا تعمیده

وِی گِردایِ، بله هَگو مِره وی بِمِريت، ایدی آو
ژینگ ژه وه حُکما گو آوی مِره وی گِردت آزاد
دِبيت. ۳ بجا گورِیگی وِن، ژینگ وقته گو مِره وی
ساخ، هَگو گل مِرگه دیتِردا بژیت، زناگر دِیژنه.
بله هَگو مِره وی بِمِريت، ژینگ ژه وه شِریعته
آزاد و هَگو گل مِرگه دیتِردا داوْته بَگت، زناگر
نِین.

۴ پرایت مَن، هَ وِسا اُون ژی، ب واسطَا بَدَنه
مسیح راسِتا شِریعته دا مِرن، گو وِسا اُون بِن
یه مِرْوگه دیتِر، یه وی مِروی گو ژه ناو مریادا
رابو گو آم بُ خدا اِرمیشه بِنِن. ۵ چون وقته
گو آم بِن سَلطَنَتَا جسمه دا دِژیان، داخازیت
م یه گَنهه گو ب شِریعته آو دِراگِرَن سَریپا، ناو
آندامه بَدَنَا مَدَا دِخِیتِن، گو بُ مِرنه اِرمیشه
بِنِن. ۶ بله نَه آم ژه شِریعته آزاد بون چون گو
آم راسِتا وه دِشدا گو آم اسیر دِگِرَن مِرن، گو
وِسا آم ناو رِیا تازِی رِحا خدادا خِذْمَتَه بَگن، نه
تِنه ناو رِیا گُون نِویسارگه دا.

شِریعت و گَنه

۷ بجا آم چه بِنِن؟ آنی شِریعت گَنه؟ حاشا!
ب وه حالی هَگو شِریعت چَنبَا، مَن گَنه ناس
نَدِگِر. چون هَگو شِریعته نَکُتِبا گو: «طمعَه
نَک.» مَن نَدِگاری آز بَزایِم گو طمع گِرَن چِی.
۸ بله گَنهه، ب واسطَا وه حُکما شِریعته فُرصَت
پیدا گِر گو همو جور طمعَه ناو مِدا چه گت.
چون هَگو شِریعت چَنبیت، گَنه مِری. ۹ زَمَانگه
آز جُدا ژه شِریعته ساخ بوم، بله وقته گو حُکما
شِریعتَه هات، گَنه ساخ بو و آز مِرم. ۱۰ هَمَن
آو حُکما گو وَعدا ژِیانه دا، بُ مَن مِرن اینا.
۱۱ چون گو گَنهه، ب واسطَا حُکما شِریعتَه
فُرصَت پیدا گِر، آز لِبَانْدِم و ب واسطَا وه آز
گُشْتِم. ۱۲ بجا شِریعت مُقدَس و حُکما شِریعتَه
ژی مُقدَس و راست و قَنج.

بَگن؟ حاشا! ۱۶ ما اُون نِزاین هَگو اُون خو
بِینا خُلامگه مطیع، پَشِکشی مِرْوگه بَگن، اُون
دِیَن خُلامه وی مِروی گو اُون ژه وی اطاعتَه
دِگن، نَه چه خُلامه گَنهه بیت گو دِیَت بُ آلیه
مِرنه، آن چه خُلامه اطاعت گِرَن ژه خدا بیت
گو دِیَت بُ آلیه صالِح بونه؟ ۱۷ بله شُکُر بُ
درگاها خدا، اُون گو وقتگه خُلامه گَنهه بون،
نَه اُون ژه دل دا اطاعتَه وه دَرسه دِگن گو اُون
بُ وه هاتِن سِپاردِن، ۱۸ و اُون ب آزاد بون ژه
گَنهه، بون خُلامه صالِح بونه.

۱۹ آز بَر خاطرَه وان گِماسیه گو و بَر خاطرَه
طبیعتا خو هَی، ب کلیمه انسانی گل وِدا قِسن
دِگم. چون هَ وِسا گو و آندامه بَدَنَا خو بِنِیا
خُلاما بُ پیسیتی و شُله خراب گو دِیَرَن بُ آلیه
شُله خراب زِدَتِر، پَشِکَش گِر، نَه ژی آندامه
بَدَنَا خو بِنِیا خُلامگه بُ صالِح بونگه گو دِیَت
بُ آلیه مُقدَس بونه، پَشِکَش گن. ۲۰ چون
وقته گو اُون خُلامه گَنهه بون، اُون ژه صالِح
بونه آزاد بون. ۲۱ وه وقتیدا ژه گِرِنا وان شُله
گو اُون نَه بَر خاطرَه وان شَرمندَن، چه گت
کیسگه وِدا؟ چون گو دومایِیگا وان شُلا مِرن.
۲۲ بله نَه گو اُون ژه گَنهه آزاد بون و اُون بون
خُلامه خدا، آو اِرمِیشا گو اُون تِینَن دَست دِیَت
بُ آلیه مُقدَس بونه و دومایِیگا وه ژِیانا اَبَدی.
۲۳ چون گو گَنهه گِرَن مِرنه تِینیت دَست، بله
دِیاریا مَفَت خدا، ناو خادیه مَ مسیح عِیسی دا
ژِیانا اَبَدی تِینیت دَست.

آزاد بون ژه شِریعتَه

۷ گلی بَریا، ما اُون وِن نِزاین - چون گو آز
بُ اَوْنه گو شِریعتَه دِزاین قِسن دِگم - گو
شِریعت تِنه ختا وقته گو مِرْوگ ساخ، سَر وی
حُکمه دِگت؟ ۲ چون گو گورِیگی شِریعتَه، ژینگه
گو مِر گِری، ختا وقته گو مِره وی ساخ، بَو

بجا آز بوخو، ب عاقله خو عودیتیا شریعتا
خدا دِگم، بله ب جسمه خو عودیتیا شریعتا
گنّه.

ژیان ناو رِحا خدادا

بجا نّه بُ آونه گو ناو مسیخ عیسی دان
▲ چه محکوم بون چنن. ۲ چون گو ناو
مسیخ عیسی دا، شریعتا رِحا ژیانه اون ژه شریعتا
گنّه و مِرنه آزاد گیرن. ۳ چون خدا او شل
گیری گو شریعته بر خاطره ضعیف بونا جسمه
نگاری یگت. خدا گوره خو بینا جسمگه گنّهکار
و بُ گنّه رگر و آوی گنّه، ناو جسمه دا
محکوم گیر. ۴ گو وِسا او دِشده دوزر گو شریعته
دِخواست، ناو مِدا بَت جی. آم آونه گو نه
گوزیگی جسمه، بَلگو گوزیگی رِحا خدا رفتار
دِگن.

۵ چون آونه گو گوزیگی جسمه دِژین، فِکره
خو دِدانن سر دِشده جسمانی، بله آونه گو
گوزیگی رِحا خدا دِژین، فِکره خو دِدانن سر
دِشده گو ژه رِحا خدان. ۶ چون گو فِکر گیرن
راستا جسمه دا، مِرِن، بله فِکر گیرن راستا رِحا
خدادا، ژیان و آشتی و سلامتی. ۷ چون گو فِکر
گیرن راستا جسمه دا، دُژمناتیا گل خدادا ی،
چون گو ژه شریعتا خدا اطاعته ناگت؛ براستی
ژی نگاریت وه شله یگت. ۸ آونه گو ین امره
جسمه دان، نگارن خدا راضی گن.

۹ دوزر گو اون ین امره جسمه دا نینن، بَلگو
اون ین امره رِحا خدادا ن، بله هگو براستی رِحا
خدا ناو وجودا وِدا بژیت. هچی گسه گو رِحا
مسیخ چنبیت، او یه مسیخ نین. ۱۰ بله هگو
مسیخ ناو وجودا وِدای، ب وه حالی گو بَدنا
و بر خاطره گنّه مِرئی، بله بر خاطره هنده
گو اون صالح هاتن هژمارتن، رِحا خدا بُ و

۱۳ بجا آنی او دِشدا گو قَنج، بُ مین مِرِن
اینا؟ حاشا! گنّه بو گو ب واسطا او دِشدا گو
قَنج بو، مِرِن ناو مِدا چه گر گو وِسا گنّه بونا
گنّه آشگرا بیت و ب واسطا حکما شریعته
کَفش بیت گو پیسیتیا گنّه چه قیاسا به حد
و حساب.

۱۴ آم دِزاین گو شریعت روحانی، بله آز
جسمانیم و بینا خُلامگه بُ گنّه هاتم فُرتن.
۱۵ چون گو مین هارر خو نین گو آز چه دِگم.
بر خاطره هنده گو او شلا گو آز دِخازم یگم
ناگم، بَلگو آز هَمَن وه شله دِگم گو مین ژه وه
نَفرت هئی. ۱۶ نّه هگو آز او شلا گو ناخازم دِگم،
بجا مین قبول هئی گو شریعت قَنج. ۱۷ بجا نّه
آوه گو وه شله دِگت ایدی آز نینم، بَلگو او
گنّه گو ناو مِدا دِژیت، وه شله دِگت. ۱۸ چون
آز دِزاینم گو ناو مِدا، آنی ناو جسمه مِدا، چه
دِشده قَنج ناژین. چون گو داخازیا مین آوی گو
آز او دِشدا گو قَنج یگم، بله آز یگارم. ۱۹ چون
آز او شلا قَنج گو دِخازم ناگم، بَلگو آز سَرِیگ
او شلا پیس گو ناخازم، دِگم. ۲۰ نّه هگو آز
او شلا گو ناخازم دِگم، ایدی آوه گو وه شله
دِگت آز نینم، بَلگو او گنّه گو ناو مِدا دِژیت
وه شله دِگت.

۲۱ بجا آز دِگهشَم وه شریعته گو وقته آز
بِخازم شلا قَنج یگم، پیسیتی ب دَسته مین.
۲۲ چون گو آز ناو باطنا خودا ژه شریعتا خدا
کیف خوشیه دِگم، ۲۳ بله آز شریعتگه دِتر ناو
آندامه بَدنا خودا دِبینم گو گل شریعتا گو عاقله
مین او قبول هئی، شری دِگت و مین دِگت اسیره
شریعتا گنّه گو ناو آندامه بَدنا مِدا دِژیت.
۲۴ آخ گو آز چند مِرُوگه به بَخِیم! که دیه مین
ژه وه بَدنه مِرینه نجات دَت؟ ۲۵ شُکرا خدا، ب
واسطا خادیه م عیسی مسیخ!

رِحا خدا یا اُولی هَی، ناو وجودا خودا دِنالین، وه حالیدا گو آم ناو مقاما گورادا ب گَلگ اشتیاقه هویا هِنده نَ گو بُ اُولادیتیه بِن قبول گیرن، آنی آم هویا خلاص بونا بَدَنه خو ن. ^{۲۴} چون گو مَ هَ ناو وه اُمیده دا نجات پَیدا گیر. نَ اَو اُمیدا گو هات دیتن، ایدی اُمید نین. چون گو که اُمیدا خو سَر وه دِشدا گو دِت دیتن گِردَدَت؟ ^{۲۵} بله هَگو آم اُمیدا خو سَر وه دِشدا گو آم نابینن گِردَن، آم ب صَبره هویا وه دِمین.

^{۲۶} هَ وِسا زِی رِحا خدا ناو ضعفه مَدا آریکاری مَ دِگت. چون گو آم نِزانن آم دِی بُ چه دعایا بَگن، بله رِحا خدا ب نالینه گو ب چه کَلِیما ناین گُتَن، بُ مَ شفاعته دِگت. ^{۲۷} اوه گو دِلا دِوگَلِیت، فِکره رِحا خدا دِزانیت، چون گو رِحا خدا گورَیگی ارادا خدا بُ اونه گو ایمان مسیح هَن شفاعته دِگت. ^{۲۸} و آم وَن دِزانن بُ اونه گو هَرّ خدا دِگن، هَمو دِشدا گَل پِگودو بُ خِیرا وان شُل دِگن، بُ اونه گو گورَیگی آماجای وی هاتَن گازی گیرن. ^{۲۹} چون خدا اونه گو ژَه بَرَو ناس گیرن، ژَه بَرَو کِفش زِی گیرن گو سَر شِکله گوره وی پِن، گو وِسا گوره وی، ناو گَلگ پِرایادا یه اُولی بیت. ^{۳۰} خدا اونه گو ژَه بَرَو کِفش گیره بون، گاز زِی گیر؛ و اونه گو گازی وان گیره بو، صالح زِی هَژمارت؛ و بُ اونه گو صالح هَژمارت، شُکوه و جلال زِی دا.

^{۳۱} بَجا آم چه دِگارن راستا وان دِشدا نَ دا بَژن؟ هَگو خدا گَل مَدا، کِی گو بَگاریت له ضِدّ مَ بیت؟ ^{۳۲} اوه گو ژَه گوره خو نَبُهری بَلگو اَو رِیا مَ هَمویدا تسلیم گیر، چاون هَمو دِشدا گَل ویدا دِستوگری زِی نادَت م؟ ^{۳۳} که دِگاریت تَهَمَتا بَژارتیت خدا بَدَت؟ خدای گو وان صالح دِهَژمِریت! ^{۳۴} کِی گو اوان محکوم گت؟ مسیح عیسی گو مَر، و نه تَنه اَو، بَلگو اَو ژَه ناو مِریادا زِی رابو، اوه گو سَر دِسته راست

زِیان. ^{۱۱} هَگو رِحا اوه گو عیسی ژَه ناو مِریادا راگِرِی ناو وجودا وِدا دَژیت، هَمَن اوه گو مسیح عیسی ژَه ناو مِریادا راگِر، ب واسِطا رِحا خو گو ناو وجودا وِدا دَژیت، دِیه زِیانه بَدَت بَدَنه وَ یه فانی زِی.

^{۱۲} بَجا گَلی پِرایا، آم قَردارن، بله نه قَرداره جسمه، گو آم گورَیگی جسمه بَژن. ^{۱۳} چون هَگو اون گورَیگی جسمه بَژن، اونه پِمرن، بله هَگو اون ب رِحا خدا عمله بَدَنه بَگُژن، اونه بَژن. ^{۱۴} چون تِواوی اونه گو ب رِحا خدا هدایت دِین، گورِت خدان. ^{۱۵} چون گو رِحا بَرَدتیه بُ وَ نَهات دایین گو اون دِیسا بَکون تِرسه، بَلگو مقاما گورادا، رِحا اونه گو بُ اُولادیتیه هاتَن قَبول بون، بُ وَ هاتی دایین گو ب واسِطا وی آم بَگن هَوار: «آبا، بابو.» ^{۱۶} رِحا خدا بوخو ب رِحا مَ شهادته دَدَت گو آم زارویه خدان، ^{۱۷} و هَگو آم زارون، بَجا آم وَژَن زِی، آنی آم وَژَه خدان و گَل مسیح مِراثه دا شریگن، ب وه شرطه گو آم زِی گَل ویدا زَجَره پِکِشَن گو آم زِی گَل ویدا شُکوه و جلاله پَیدا گن.

شُکوه و جلالا باشوقتیّه

^{۱۸} چون گو نَظرا مَدا، زَجَره وه زَمانی گَل وه شُکوه و جلالا گو قِرار سَر مَ آشگرا بیت، گیر مقایسَ گِرَنه ناپت. ^{۱۹} چون گو آفرانیدن ب گَلگ اشتیاقه هویا آشگرابونا گورِت خدای. ^{۲۰} چون گو آفرانیدن تسلیمی پوجیتیه بو، بله نه ب داخازیا خو بَلگو ب داخازیا اوه گو اَو تسلیم گیر. ب وه اُمیده ^{۲۱} گو آفرانیدن بوخو زِی ژَه خُلامتیا رِزی بونه دِیه آزاد بیت و ناو آزادیا شُکوه و جلالا زارویت خدادا بَییت شریگ.

^{۲۲} چون آم دِزانن گو تِواوی آفرانیدن ختا نَ گَل پِگودو ژَه اِشْکه بِنّا اِشا زایینه دِنالیت. ^{۲۳} نه تَنه آفرانیدن بَلگو آم بوخو زِی گو مَ حاصِلا

نَسلا ابراهيم پيغمبرن، زارويه وي ناين هژمارتن
 بَلگو توراته دا هاتِ نويساندين: «نَسلا ت ديه
 ژه اسحاق بيت.»^۸ منظور اَوِي گو، زارويه
 جسماني نينن گو زارويِت خداَن، بَلگو زارويه
 وَعِدِن گو نَسلا ابراهيم دِن هژمارتن.^۹ چون
 او دِشدا گو وَعده گت اَوِي «سالگه دِي ه وَه
 وقتيدا، آزه پُروم و سارا ديه گورگ هَبیت.»

^{۱۰} نه تِنه اَو، بَلگو وقته ريکا ژه مَرُوگه، اَنِي
 ژه جَدَه م اسحاق بچوگ اينان،^{۱۱} دَوَر گو
 بچوگ هِشتا نِهاته بون دُنيابه، و چه شُلا قَنج
 آن خِراب نِگَره بون، بَر خاطره هِنده گو آماجَا
 خدا پُزارتنه دا بَرَدوام بَمينيت، نه بَر خاطره
 عملا بَلگو بَر خاطره اوه گو گاز دِگت،^{۱۲} بُ
 ريکا هات گتن گو: «اوه مَزن ديه خُلامَتيا
 اوه گوشگ بَگت.»^{۱۳} ه وَسا گو کِيتبا مَلاکِي
 پيغمبردا هاتِ نويساندين: «مِن هَرَّ يعقوب گر،
 بله مَن ژه عيسو نَفَرَت هَبو.»

^{۱۴} بجا آم چه پُزن؟ ما خدا به انصاف؟
 حاشا!^{۱۵} چون گو وسا دِپُيْت موسی:
 «اوه گو رَحما مَن له تَت، آزه رَحمه
 له بَگم؛

و اوه گو دله مَن بُ دِشَوِيت، آزه دله
 خو بُ بَشَوِيتين.»

^{۱۶} بجا وسا اَو، گورِکِي داخازيا انسان آن
 سَعيا وي نين بَلگو گورِکِي وي خدایِ گو رَحْم
 هِي.^{۱۷} چون گو خدا توراته دا دِپُيْت فرعون:
 «مِن ت هَب وَه آماجَه پَلند گِري، گو آز قُدَرَتَا
 خو ناو تدا نيشان دَم و ناوه مَن سَر تِواوِي
 عَردي پَت گُتن.»^{۱۸} بجا وسا خدا رَحمه هِچي
 گسه گو بَخازيت دِگت و دله هِچي گسه گو
 بَخازيت دِگت بَر.

^{۱۹} ايجا ديه پُزِي مَن: «بَجا ايدِي خدا بُجِي
 م سرزنش دِگت؟ چون کِي گو بَگاريت پُشيا
 ارادا خدا بَسَگينيت؟»^{۲۰} بله آي انسان، تِ که

خدای، اَو گو بَراسْتِي بُ م شفاعته دِگت.
^{۳۵} کِي گو م ژه مُحَبَّتَا مَسِيح جُدا گت؟ بَلا آن
 پَرِش بون آن اَذِيت آن خَلايِ آن روتايِ آن
 خطر آن شمشير؟^{۳۶} ه وَسا گو زبورَا داووددا
 هاتِ نويساندين:

«بَر خاطره ت آم هَمو رُژَه دِن گُشتن،
 آم بينا وان پَزَا دِن حَساب گِرِن گو اَوَان
 دِبن بُ شَرَه گِرِنه.»

^{۳۷} نه، ناو تِواوِي وان دِشَدان دا آم سَرَتَر ژه
 اَوَنه سَرگوتِي ن، ب واسِطا اوه گو مُحَبَّت م
 گِر.^{۳۸} چون آز مَطْمُئِنِم گو نه مِرِن، نه زيان،
 نه مِيلِيَاگت، نه سَرور، نه دِشده وه زَمَانِي،
 نه دِشده پاشوقْتِيه، نه قُدَرَت،^{۳۹} نه پَلندايِ،
 نه کورايِ، نه زِي چه دِشده دِيتَر ناو تِواوِي
 اَفِراندِنه دا، نِگاريت م ژه مُحَبَّتَا خدا گو ناو
 خاديه م مَسِيح عيسِي داي، جُدا گت.

بِزارِيتِ خدا

۹ آز ناو مَسِيح دا راست قِسن دِگم، دِزِوا
 ناگم، وجدانا مَن ناو رِحا مُقدسا خدادا
 بُ مَن شَهادَتَه دِدَت^۲ گو مَن ناو دله خدا
 گَلگه گِران و نَرَحَتِيگ گو خُلاص بون چِنين،
 هِي.^۳ چون آز هويدار بوم گو بوخو، رِيا بَرايِت
 خودا گو گورِکِي جِسْمه هَمِنَزاده مِين، لَعنت
 يَم و ژه مَسِيح وَقْطِم.^۴ اَو اسرايِلِيَن و قَبول
 بون بُ اَوْلادِيتيه يا وَاَن، شُکوه و جلال بُ
 وَاَن، عَهْد بُ وَاِن، شَرِيعَت بُ وَاِن هاتِ دايين،
 پَرستِش گِرِن يا وَاَن و وَعْد يه وَاِن؛^۵ اَجَداده
 قَوْمه يه وَاِن، مَسِيح گورِکِي جِسْمه ژه نَسلا
 وَاَن. اَو مَسِيح، گو خدایه هَمو گسه ي و خَتَا
 اَبَدَه مَبَارَك. آمين.

^۶ بله وسا نين گو کلاما خدا نِهاته بيت جِي،
 چون تِواوِي اَوَنه گو ژه نَسلا بَنِي اسرايِله
 ن، بَنِي اسرايِلي نينن؛^۷ تِواوِي اَوَنه گو ژه

و آمه بینا شَهره عَمَورَه له هاتِبان.»

به ایمانیا بنی اسرائیلَه

۳۰ بجا آم چه بژن؟ او قومه گو یهودی نین
گو دوو صالح بونه دانِون، او اینان دَست، آنی
او صالح بونا گو ب واسطا ایمانه ی؛ ۳۱ بله
بنی اسرائیل گو دوو وه شریعتَه دا بون گو دِپر
بُ آله صالح بونه، او شریعت نَبان دَست.
۳۲ بچی؟ چون گو او نه ب ریا ایمانه، بَلگو ب
ریا عملا دوو ودا بون. او سَر وه بره گو باعیتَه
عَرَدی کَینه بو، کَتَن عَرَدی. ۳۳ هَ وِسا گو کِیتبا
إشعایه پیغمبردا هاتی نویساندین:

«بَرخوده، از بَرگه دِدايم ناو چپایه

صهیونه دا گو بیت باعیتَه

عَرَدی کَینه،

و گورگ گو باعیتَه کَینه بیت؛

و هَچی گسه گو ایمانه بینیت وی،

شَرمند نابیت.»

۱. گلی پرایا، داخازیا دله مین و دعایا مین
بُ درگاها خدا بُ بنی اسرائیلَه آوی
گو نجاته پیدا گن. ۲ چون گو از راستا واند
شَهادته دَدم گو آوان بُ خدا غیرت هَن، بله
او غیرت سَر معرفیته نین. ۳ چون گو آوان
او صالح بونا گو ژه آله خدای فام نَکِرِن و
دوو هِنده دا بون گو صالح بونا خو ایثبات
گن، آوان خو تسلیمی او صالح بونا گو ژه
آله خدای نَکِرِن. ۴ چون گو مسیح دومایگا
شریعتَه ی گو هَچی گسه ایمانه بینیت وی
صالح بَت هَژمارتن.

۵ چون گو موسی پیغمبر راستا وه صالح
بونا گو سَر شریعتَه ی دِنوسیت گو، او مِروَه
گو وان آمران تینیت جی ب واسطا وان دیه
بژیت. ۶ بله او صالح بونا گو سَر ایمانه ی
دِپریت: «دله خودا نِیژ گو، "کی آوه گو بچیت

ای گو یگاری گل خدا بَحته بگی؟ ما مخلوق،
دِگاریت بژیت خالقه: «ت بچی از وِسا چه
گِرم؟» ۲۱ ما آوه گُزا چه دِگت اختیارا وه هِنده
چِنین گو ژه مستگه هَریه، آمانگه بُ شُله مُهم
و آمانگه دی بُ شُله سادَ چه گت؟

۲۲ مِرو چه دِگاریت بژیت هَگو خدا ب وه
حالی گو دِخازیت غَضبا خو نیشان بَدَت و
فُدرتا خو بَدَت ناسین، آمانه غَضبه گو بُ تین
چِپینه حاضر بون، ب صَبَرگه زَدَ تحمل گت؟
۲۳ مِرو چه دِگاریت بژیت هَگو خدا ب وه شُله
عَظمتا شُکوه و جلالا خو ب آمانه رَحمه بَدَت
ناسین، او آمانه گو آوی پَشِتر بُ شُکوه و
جلاله حاضر گِرِن؟ ۲۴ حتا آم ژی گو آوی گاز
م گِری ژه وان آمانه رَحمه ن، گو ناو آونه گو
هاتن گازی گِرِن نه تَنه یهودی، بَلگو آونه گو
یهودی نین ژی هَن. ۲۵ هَ وِسا گو بَراستی خدا
کِیتبا هوشع پیغمبردا دِپریت:

«آزه آونه گو قومه مین نَبون، 'قومه مین'

گاز گمه،

و آزه آوا گو عزیز نبو، 'عزیز' گاز گمه.»

۲۶ «و او هَ دوز وه جیه گو گَتَن وان،

'اون قومه مین نین،'

هَ وِدره 'گورِت خدایه حَی و حاضر' دیه

بِن گاز گِرِن.»

۲۷ و إشعایه پیغمبر، راستا بنی اسرائیلَه دا
ب دَنگا بِلند دِپریت: «حتا هَگو هَژمارا گورِت
یعقوب، هِندی خیزه لوا بَحره بِن، تَنه هِنَدگ
ژه وان دیه نجاته پیدا گن. ۲۸ چون گو خاده
کلاما خو، کَامِل و به هِنده گو گِیرو گت دیه
سَر رویه عَرَدی بینیت جی.» ۲۹ و هَ وِسا گو
إشعایه پیغمبر پَشگتن گِر گو:

«هَگو خادیه لَشکِرا، بُ م نَسَلگ

بَچی نَهلابا،

آمه بینا شَهره سُدومه بِن چو بان

«دنگ وان سَر تواوی عَرْدی پَخش بوی،
و قسه وان گَهَشَتی سَره دئی دُنیا به.»
۱۹ بله آز پیسیار دِگم ما بنی اسرائیله فام
نِگِرِن؟ اُول، موسی توراته دا بِ آزمانه خدا
دِیژیت:

«آزه وِسا بَگم گو اون بِ واسطاً اونه
گو مِلَت نایِن حساب گِرِن،
حسادته بَگن؛

آزه بِ واسطاً مِلَتگه به عاقل، گربه
و وِگم.»

۲۰ پاشه، اِشعیا هِنْد قیاسا جُرآتَه پَیدا دِگت
گو بِ آزمانه خدا دِیژیت:

«آونه گو دوو مِ نِگِرِن، آز پَیدا گِرِم؛
مِن خو نِشان وان مِرُوا دای گو آز
نَخاسته بوم.»

۲۱ بله راستا بنی اسرائیله دا دِیژیت:
«مِن تواوی رُزه دَسته خو دِرِز گِر
بُ آلیه قَوْمگه گو اطاعته ناگت و
مخالفته دِگت.»

آونه گو رُزه بنی اسرائیله بَیجی مان

۱ بجا آز پیسیار دِگم: ما خدا قومه خو
رَد گِرِی؟ حاشا! چون گو آز بوخو
رُزه بنی اسرائیله م، رُزه نَسلا ابراهیم و رُزه طایفا
بنیامین. ۲ خدا قومه گو رُزه بَرَو ناس گِر، رَد
نِگِرِی. ما اون یزاین گو نویسارا مُقدس راستا
الیاس پیغمبردا چه دِیژیت؟ گو چاون الیاس،
له ضِد بنی اسرائیله شِکایتا خو دِیژیت لاره خدا و
دِیژیت: ۳ «آی خاده، آوان پیغمبَرِت ت گُشِتِن،
آوان قُربانگِهت ت خِرا گِرِن و تِنه آز مام و
آو دوو جانه مِدا ن.» ۴ بله جیوابا خدا بُ
وی چی؟ آوی گو: «مِن بوخو هَفَت هزار نَفَر
خُدان گِرِن گو بَر بُنا بَعلَه نِکَتِن سَر چُکا.» ۵ ه
وِسا زِی، وی رَمانی دا هِنْد مِرُوا مان گو ب

آسمانی؟» - آنی گو مسیحی بِنیت خاره -
۷ آن «کِی آوه گو بَچیت یی بُ عالِما مِریا؟»
- آنی گو مسیحی رُزه ناو مِریادا بِنیت سَری.
۸ بله آو چه دِیژیت؟ دِیژیت گو: «کلاما خدا
نِیزوکی ت، سَر آزمانه ت و دله تَدای.» آو هَمَن
آو کلاما ایمانه ی گو آم وَعظ دِگن. ۹ چون
هَگو ت ب دُوه خو اعتراف گی گو عیسی،
خادیه ی و دله خودا ایمانه بینی گو خدا آو رُزه
ناو مِریادا راگِرِی، دیه نجاته پَیدا گی. ۱۰ چون
گو مِرُوا ب دلی ایمانه تِنیت و صالح دِت
هَژمارِتِن و ب دَوی اعتراف دِگت و نجاته پَیدا
دِگت. ۱۱ چون گو کِیتبا اِشعیا به پیغمبردا هاتِی
گُتِن: «هَچی گسه گو ایمانه بِنیت وی شَرَمَنَد
نابیت.» ۱۲ چون گو چه قِرَق نایِننا یهودیا و
یونانیادا چِنِیَن، چون گو هَمَن آو خاده، خادیه
همو گسه ی و آو، گَلک زَد بَرِکته دِدَت آونه
گو گاز وی دِگن. ۱۳ چون گو: «هَچی گسه گاز
ناوه خاده بَگت، دیه نجاته پَیدا گت.»

۱۴ بجا آو چاون دِگارِن گاز مِرُوگه بَگن گو
ایمان نَبان وی؟ و آو چاون دِگارِن ایمانه
بِیَن مِرُوگه گو راستا ویدا چه جارا نَبِیهِستِن؟
و چاون قِرار بَییهِسن هَگو مِرُوگ ب وان
وَعظ نَگت؟ ۱۵ و چاون قِرار وَعظ گن، هَگو
نِیَن رِگِرِن؟ هَ وِسا گو کِیتبا اِشعیا به پیغمبردا
هاتِی نویساندِن: «پیه وان مِرُوه گو آو خَبَرا
خوش وَعظ دِگن چه قیاسا چِنَدِیَن.» ۱۶ بله
آوان همویا رُزه انجیلَه اطاعت نِگِرِن. چون گو
اِشعیا به پیغمبَر دِیژیت: «آی خاده، که باواری
اینای ب آو دِشدا گو رُزه م بَیهِستی؟» ۱۷ بجا
ایمان، رُزه بَیهِستِنه ت و بَیهِستِن، ب واسطاً
کلاما مسیح.

۱۸ بله آز پیسیار دِگم، ما آوان نَبِیهِسته
بون؟ بَراستی گو بَیهِسته بون، چون گو زِیورا
داووددا هاتِی نویساندِن:

۱۳ نَه اَز گِل وَ اَوَن اَوَنه گو یهودی نین دا
قِس دِگم. بَر خاطرِه هِنده گو اَز رسوله وان
مِرْوام گو یهودی نین، اَز خِدمتا خو عَظیم
دِزانم، ۱۴ گو جوَرِیکه غِرنه بَدَم یهودیا گو
همِئزاده مین و وسّا هِنْدگ ژِه وان نجات دَم.
۱۵ چون هَگو رَد بونا وان معنیا پِگ هاتا دُنیايه
گل خدادا دِدَت، قَبول بونا وان چه معنیگ هَی،
خنجی ساخ بون ژِه مِرِنه؟ ۱۶ هَگو گرِه هَویری
یا اَولی گو بینا حاصِلا اَولی پَشکِش دِبیّت،
مُقَدس بیّت، بَجا تاوای هَویر مُقدَس؛ و هَگو
ژِه مُقدَس بیّت، بَجا چَقِل ژِی مُقدَسین.

۱۷ بله هَگو هِنْد چَقِل شِگسته بِن و تِ گو
چَقِلا دارا رَیتونا وَحشی بوپی، ناو چَقِله دِیتِردا
بَو دارا رَیتونَو هاته بی پیوند گِرِن و نَه تِ ژِه
شیرا قَاوَت رَها دارا رَیتونه پَشگ هَی، ۱۸ خو
سَر سَره چَقِله دی مَزِن نَگ. هَگو تِ وسّا دِگی،
بیراخودا خُدان گِ گو اَوَه گو رَزه خُدان دِگت،
تِ نبی، بَلگو رَه گو تِ خُدان دِگت. ۱۹ هِنکِه
تِیه یژی: «چَقِل هاتَن شِگسِتن گو اَز پیوند
پِم.» ۲۰ اَو راست. اَو بَر خاطرِه به ایمانیا خو
هاتَن شِگسِتن، بله تِ بَ واسِطا ایمانه طیگ
راوَسْتایی. بَجا مغرور تَب بَلگو بَترَس. ۲۱ چون
هَگو خدا سَر چَقِله طَبیعی رَحْم نِگَر، رَحْمه تِ
ژِی ناگت.

۲۲ بَجا مِهْرَبانی و تُنْدا خدا بیراخودا خُدان
گ. تُنْدی راستا وان مِرْوه گو گِتن، بله مِهْرَبانیا
خدا بُ تِ، بله بَ وه شرطه گو تِ ناو مِهْرَبانیا
ویدا بِمینی. نَگو تِیه ژِی بی بِرِن. ۲۳ حتّا هَگو
اَو ژِی ناو به ایمانیا خودا تَمین، دِیه بِن پیوند
گِرِن، چون گو خدا قُدْرَتّا وه هِنده هَی گو اَوان
دِیسا پیوند گت. ۲۴ چون هَگو تِ ژِه دارا رَیتونا
وَحشی هاتی بِرِن و برعکسا طَبیعه، بَو دارا

واسِطا لطفه هاتَن بَزارِتن. ۶ بله هَگو اَو بَ
واسِطا لطفه بیت، ایدی سَر عملا نین؛ نَگو
لطف ایدی لطف نابیت. بله هَگو اَو بَ واسِطا
عملا بیت، ایدی سَر لطفه نین؛ نَگو، عمل
ایدی عمل نابیت.

۷ بَجا چه؟ بَنی اسرائیل، اَو دِشدا گو دوودا
بو نینا دَسْت. اَوَنه گو هاتَن بَزارِتن اَو اینان
دَسْت، بله دله اَوَنه مایِ بون بَر. ۸ هَ وسّا گو
نویسارِت مُقدَس دا هاتی نویساندِن:
«خدا رَحا گِژاتِیه دا وان،

چاوه گو نابین
و گوْهه گو نابِهیسِن
حتّا اِیرو.»

۹ و داوود پاشا دِپُیّت:
«وسّا له بَ گو سَرِفگا وان بُ وان بَیّت
طَلِگک و تَرگ،
وسّا له بَ گو بَرگ بیت گو پِیه وان
بَو آسه بیت و اَوان بِخِنیت
عَرْدی؛

۱۰ بَلا چاوه وان تاری بیت گو نَگارِن
بِبین

و پِشته وان همو جاره خار بیت.»
۱۱ بَجا اَز پِسیار دِگم: ما اَو زَلیان گو بَگون؟
حاشا! بَلگو بَ واسِطا تَقصیرا وان، نجات بُ
قُومه گو یهودی نین هاتی، گو بَنی اسرائیل
حسادته بَگت. ۱۲ نَه هَگو تَقصیرا وان، باعِیْته
دَوَلْمَنْدیا دُنیايه بو و هَگو شِگستا وان باعِیْته
دَوَلْمَنْدیا قُومه گو یهودی نین بو، بَجا وَفْتِه
هَژمارا اَوَنه گو ناو بَنی اسرائیل دا نجاته
پیدا دِگن کَامِل بیت، چه قِیاسا گَلکِتر باعِیْته
دَوَلْمَنْدیه دِبیّت.

آن کِی گو مشورت دابیت وی؟»

۳۵ «آن کِی گو دیاریگ دابیت خدا

گو گاری بیت بدلا وه دشدگه بخازیت؟»

۳۶ چون گو همو دشد ژه وی، و ب واسطا

وی، و بُ وی. شکوه و جلال بیت بُ وی حتا

آبده. آمین.

قُربانیا ساخ

۱۲ بجا گلی پرایا، بر خاطره رَحْمَتِ خدا
از لاهایا و دِگم گو اون بدنه خو

بینا قُربانیکه ساخ و مُقدس و بینا قُربانیکه گو
خدا وه قَبول دِگت، پشکش گن گو آو پرسیشا
روحانیا وی. ۲ تین سَر شکله وه دُنیا به بَلگو ب
تازَ گِرنا فِکره خو عوض ین. هَنگه اونه بَگارن
بزانن گو ارادا خدا چی؛ آو ارادا قَنج گو دِت
قَبول گِرِن و کامل.

۳ چون گو ب واسطا لطفا گو بُ مین هاتی
دایین، از بُ هریگ ژه و دِیژم گو چه کس
خدای زِدَتِر راستا خودا فِکِر نَگت، بَلگو هر
کس گوزِیگی وه هندا ایمانا گو خدا داییه دا
ب هیشیاریه قضاوته بَگت. ۴ چون هَ وسَا گو
مَ بَدَنگه دا گلک آندام هَن و سُلا هر آندامگه
ژی یگ نین، ۵ هَ وسَا ژی آم ب وه حالی گو
گلکِن، ناو مسیح دا بَدَنگِن و هریگه م یگ
ب یگ، آندامه یگودون. ۶ گوزِیگی لطفا بُ م
هاتی دایین، م دیاربه جُرواچِر هَن، وَرِن آم وان
دیاریان بَدَن شُله؛ هَگو آو دیاری نَبوت گِرِن، آم
آوه گوزِیگی ایمانا خو بَدَن شُله، ۷ هَگو خِذْمَت
گِرِن، ناو خِذْمَت گِرنا خودا؛ آوه گو دَرسه
دِدَت، ناو دَرس دایینا خودا؛ ۸ آوه گو تشویق
دِگت، ناو تشویق گِرنه خودا؛ آوه گو آریکاریا

زیتونا باش هاتی پیوند گِرِن، بجا چه قیاسا زِدَتِر
چقله اصلی دِگارن بَو وه دارا زیتونه گو ژه وه
هاتن پَرین، ین پیوند گِرِن.

سِرّا نجاتا بنی اسرائیله

۲۵ گلی پرایا، از ناخازم گو اون ژه وه سِرّه
غافل ین - وسَا له نَبِت گو اون چاوه خودا،
خو زانا بزانن - سِر آوای گو دله هِنْد مِروه
بنی اسرائیله بوی بَر، حتا وه وقته گو هَژمارا
کَفش بوی قومه گو یهودی نینن کامل نجاته
پیدا گن. ۲۶ تواوی بنی اسرائیل دیه وسَا نجاته
پیدا گت. هَ وسَا گو نویسارِت مُقدس دا هاتی
نویساندِن:

«نجاتگر ژه چیبایه صَهیونه دیه پت

آو دیه به دینیّه ژه نَسلا یعقوب راگت.

۲۷ آو دیه بَبیت عَهدا مین گل واندا

وقته گو آز گُنهت وان رادِگم و دِیم.»

۲۸ گوزِیگی انجیله، یهودی بَر خاطره و
دُژمین؛ بله گوزِیگی پِژارتنا خدا، آو بَر خاطره
باوانه خو، بُ خدا عزیزن. ۲۹ چون گو خدا
دیاریه خو و گازی گِرنا خو ناوگِرینیت. ۳۰ چون
هَ وسَا گو و ژی زَمانگه ژه خدا اطاعت نَدِگِر،
بله نَه بَر خاطره اطاعت نَگِرنا یهودیا رَحْم و
هاتی گِرِن، ۳۱ هَ وسَا آو ژی نَه اطاعتنا گن گو
ب رَحما گو نَه و دِت گِرِن، رَحْم وان ژی پت
گِرِن. ۳۲ چون گو خدا همو کس گِرِی اسیره
اطاعت نَگِرنه، گو رَحمه همو گسه بَگت.

۳۳ آخ گو چه قیاسا کوز دَوْلَمندی و زانای
و مَعْرِفَتنا خدا؛ قضاوت گِرنه وی ناین و کَلان
و رِیه وی ناین فام گِرِن.

۳۴ «چون کِی گو فِکره خاده زانی بیت

چون گو ت ب وه شله وِسا وی شرمند دِگی
گو مِرو دِپِیت پُله آگری خِر دِگی سر سَری.»
۲۱ نَهَل پِیسیتی سَر ت مسلط بیت، بَلگو ب
قَنجیه سَر پِیسیتی مسلط ب.

اطاعت گِرِن ژِه مِروَت خُدان قُدرت

۱۳ هر گسگ دِبی ژِه حاکِمت خُدان
قُدرت اطاعته بَگت. چون گو چه
خُدان قُدرت چننین گو ژِه آلیه خدا نِین و آونه
گو هَن، ژِه آلیه خدا هاتَن کِفَش گِرِن. ۲ بَجا
هَچی گسه گو رابیت له ضِدّ خُدان قُدرتا،
رابوئ له ضِدّ آونه گو خدا کِفَش گِرِن و دیوانا
آوه گو وه شله بَگت دِیه بَت گِرِن. ۳ چون آونه
گو رِفَتارا وان دُور ژِه حاکِما نَترِسَن، بَلگو آونه
گو رِفَتارا وان پِیس ژِه وان دِترِسَن. ت دِخازی
گو ژِه حاکِمه خُدان قُدرت نَترِسی؟ بَجا آو شُلا
گو دُور بَگت گو آو دِیه مَحَتا ت بَگت. ۴ چون
گو آو مِرو بُ خِیرا ت خِذْمَتکاره خدای. بله
هَگو ت شُلا خِراب دِگی، پِترَس، چون گو آو
به چَن گَل خو شمشیری ناگِرِنیت. چون گو
آو خِذْمَتکاره خدای و تُلُوگَرگ گو غَضَبَا خدا
تِینِیت سَر آونه گو شله خِراب دِگَن. ۵ بَجا مِرو
دِبی ژِه حاکِمت خُدان قُدرت اطاعته بَگت، نه
تَنه ب وه هِنده گو ژِه غَضَبَا خدا آمانه دا بیت،
بَلگو بَر خاطره وجدانا خو ژِی.

۶ چون گو بَر خاطره وه یِگه اون باجه ژِی
دِدن. چون گو حاکِمت خُدان قُدرت خِذْمَتکاره
خدان و هَ ب وه یِگه هاتَن کِفَش گِرِن. ۷ قره
آونه گو اون قُرداره وان بَدَن: بُ آوه گو اون
باجه قُرداره وِین، باجه بَدَن. بُ آوه گو اون
عوارضه قُرداره وِین، عوارضه بَدَن. بُ آوه گو

فقیر و ژارا دِگت، دِبی ب مَرَدِیتی وه شله بَگت؛
آوه گو سَرک، دِبی وه شله ب غِیرته بَگت؛ آوه
گو رَحْمه دِگت، دِبی وه شله ب شادیه بَگت.

نِیشانه مِسیحیگه راست

۹ بِلَا مُحَبَّت خالص بیت. بِلَا وَ ژِه پِیسیتی
نَفَرَت هَبِیت؛ خو قاهیم بُو دِشده قَنج بَگِرِن.
۱۰ ب مُحَبَّتَا پِراتیه هَرّ یِگودو بَگَن. ناو احترام
خُدان گِرِن راستا یِگودو، پِش یِگودو بَگُون.
۱۱ غِیرتا وَ یِگَم نَبِیت؛ ناو رَح دا آگِر بِن و بُ
خاده خِذْمَتِه بَگَن. ۱۲ ناو اُمِیده دا شادیه بَگَن،
ناو بَلایادا صَبرِه بَگَن، ناو دعا گِرِنه دا طِبِگ
راوَسِین. ۱۳ ناو آریکاری گِرِن بُ هَوَجِییت آونه
گو ایمان مِسیح هَن دا پِین شَرِیگ و مِوانِپَرور
بِن.

۱۴ بُ آونه گو آدِیتا وَ گِرِن بَرکته بَخازَن،
بَرکته بَخازَن و آوان لَعنت نَگَن! ۱۵ گَل آونه
گو شادیه دِگَن دا شادیه بَگَن، و گَل آونه گو
دِگِرِین دا بَگِرِین. ۱۶ گَل یِگودو دَرِیاز گَن. خو
مَزِن نَگَن بَلگو گَل مِروَه ضعیف و ساددا بَگِرِن.
چه جارا چاوه خودا خو زانا نَزائِن.

۱۷ جِیوِابا پِیسیتی چه گسه ب پِیسیتی
نَدَن، بَلگو وه شله بَگَن گو بَر چاوه همویا
قَنج. ۱۸ هَگو بَبِیت، حتا وه هِندا گو دِسته
وَدای، گَل همو گسه ناو صُلح و سِلامتیهِ
دا بَژِین. ۱۹ گلی عزیزان، چه جارا تُلَا خو چه
گسه نَسْتِینَن، بَلگو آوه بَهْلَن هِویا غَضَبَا خدا.
چون گو تَوراته دا هاتَن نِویساندِن: «خاده
دِپِزِیت تُلُ استاندِن یا مَن؛ آزه جَزایِه بَدَم.»
۲۰ بَرعکس، «هَگو دُژْمَنه ت پِرسِی، رِسقی بَد
وی؛ هَگو تِرِنی، دِشْدَگه بُ وَخارِنه بَد وی!

آوه گو همو دِشْدی دِخْت قضاوته نَگت، چون
گو خدا آو قبول گِری. ۴ ت که ای گو سَر
خِذْمَتکاره یِگ دی قضاوته دِگی؟ آو هِندا گو
آو سَریا دِسَگِنیت آن دِگویت مربوطی آریابه
وی. آو طلیک دِراوسِیت بَر خاطره هِنده گو
خاده قادر آوی سَریا خُدان گت.

۵ مِزُوگ رُزگه ژه رُزه دی باشِیر دِزانیت، پ
وه حالی گو مِزُوگه دی تواوی رُزا بینا یِگودو
دِزانیت. همو گس دِبی ناو فِکره خودا راستا
عَقیدا خودا مطمئن بیت. ۶ آو مِزُوه گو رُزگه
معلوم عزیز دِزانیت، بَر خاطره حُرمتا خاده وه
شُله دِگت. آو مِزُوه گو دِخْت، بَر خاطره حُرمتا
خاده دِخْت، چون گو شُکرا خدا دِگت، پ وه
حالی گو آوه گو ناخْت، بَر خاطره حُرمتا خاده
ناخْت و شُکرا خدا دِگت. ۷ چون گو چی یِگ
ژه مَ بوخو ناِیت و چی یِگ ژه مَ زی بوخو
ناِمِریت. ۸ چون هَگو آم دِژین، آم بُ خاده دِژین
و هَگو آم دِمِرن، آم بُ خاده دِمِرن، بَجا آم
چه بَژین، چه دِمِرن، آم یه خاده ن. ۹ چون گو
مسیح هَ بَر خاطره وه یِگه مِر و دیسا ساخ بو
گو هم خادیه مِریا بیت هم خادیه ساخا.

۱۰ ت بُچی سَر برایه خو قضاوته دِگی؟ آن
ت بُچی برایه خو گوشِک دِزانی؟ چون گو آمه
همو پُشیا تَخته قضاوتا خدا راوسِین. ۱۱ چون
گو کِتابا اِشعیایه پیغمبردا هاتی نویساندین:
«خاده دِبَژیت: آز پ ژيانا خو سوند
دِخُم گو

هر چُگگ بَر مِن دِبه خار بیت
و هر آزمَانگ دِبه آشگرا پِژیت گو آز
خدا م.»

۱۲ بَجا هَریگه مَ دِبه حسابا خو پَدَت خدا.
۱۳ بَجا وِرن آم ایدی سَر یِگودو قضاوته نَگن.
بَلگو بَدَلا وه یِگه، تصمیمه بَگِرن گو چه جارا
سَر ریا برایه خو بَرگه گو باعِیْته کِتنه یِ آن

اون احترامه قَرداره وِین، احترامه خُدان گن. بُ
آوه گو اون صِیانتَه قَرداره وِین، صِیانتَه خُدان
گن.

مُحَبَّت گو شَرِیعَتَه تِینِیت جی

۸ تَمِینَن بِن قَره چه گسه دا، خِنجی وه یِگه
گو اون مُحَبَّتَه یِگودو بَگن. چون آوه گو مُحَبَّتَه
یِگ دی دِگت، شَرِیعَت اِینای جی. ۹ چون گو
آمِرت «زَنایه نَگ، قَتله نَگ، دِزیه نَگ، طَمعه
نَگ،» و هر آمِرگ دی، دِگَهشِیت وه قِسه گو،
«جیناره خو وُگو خو هَزه یِگ.» ۱۰ مُحَبَّت،
خِرابیه جیناره خو ناگت؛ بَجا مُحَبَّت شَرِیعَتَه
کامِل تِینِیت جی.

۱۱ خِنجی وِن اون دِزانن گو اون چه زَمَانِیگه
دان. چون گو آو سَعَت گَهَشِیت گو اون ژه خَوه
شار بِن. چون گو نَه ژه وه وَقتَه گو مَ اِیمان اِینا،
نِجات بُ مَ نِیزوکِیز. ۱۲ شَو وِی خُلاص دِبیّت،
رُژ نِیزوک. بَجا وِرن آم شُله پِیس تارِیتِه پاوِرِن،
ودا و بَدَنپارزا رونا هیه بَگن بَر خودا. ۱۳ وِرن
آم بینا وان مِزُوه گو ناو رونا هیا رُزُودان دوز
رِفَتار گن. آم وَقتَه خو پ عِیاشی و مَسْتیه، به
ناموسی و به ادِبیّه، شَر و حِسادتِه خِसार نَگن.
۱۴ بَلگو خاده عِیسی مِسیح بینا گِراسگه بَگن
بَر خودا. بُ جِسمه نَخِیتن گو داخازیه نِفسانی
وه بَینن جی.

سَر یِگودو قضاوته نَگن

۱۴ آوه گو اِیمانا وی ضعیف بَدَن ناو
خودا؛ بَله نه بَر خاطره هِنده گو
راستا عَقیدادا شَری بَگن. ۲ مِزُوگه اِیمان هَی گو
همو دِشْدی دِگارِیت بُخْت، بَله مِزُوه ضعیف
تِنه پَنجاری دِخْت. ۳ بَلا آوه گو همو دِشْدی
دِخْت، یه گو همو دِشْدی ناخْت گوشِک
نَزانیت؛ آوه گو همو دِشْدی ناخْت ژی، سَر

خوشیا خودا نَبو، بَلگو هَ وِسا گو زَبورا داووددا
هاتی نویساندین: «توهینا اونه گو توهین ت
گیرن، کَت سَر مِن.»^۴ چون هَچی دِشدا گو
رُزِه بَر هاتی نویساندین، بَر خاطره هِنده هاتی
نویساندین گو بُ مَ بیت دَرس گو مَ بَ واسِطا
وَه صَبر و تشویقا گو نویسارت مُقدس دَدَن،
اُمید هَبت.

^۵ بَلا خدایه صَبر و تشویقه وِسا بَگت گو
فِکِرَه وَ گل یگودو بَین یگ، هَ وِسا گو گوزِیگی
داخازیا مسیح عیسا. ^۶ گو اون گل یگودو،
یگَدَنگ، خدا، بابِه خادیه مَ عیسی مسیح
ستایش گن. ^۷ بَجا هَ وِسا گو مسیح اون بَ
رونگه خوش قبول گیرن، اون رُی یگودو قبول
گن گو خدا سُکوه و جلاله پیدا گت.

مسیح اُمیدا یهودیا و قومه گو یهودی نین

^۸ چون آز بُ وَ دِیژم گو مسیح، بُ نیشان
دایینا راستیا خدا، بو خِذمتکاره اونه هاتی سُنَت
گیرن آنی یهودیا گو آو وَعده گو بُ اجداده مَ
هاتن دایین تأیید گت، ^۹ و گو قومه گو یهودی
نین، خدا بَر خاطره رحما وی ستایش گن. هَ
وِسا گو نویسارت مُقدس دا هاتی نویساندین:
«بَهَنده آزه حمد و ثنایا ت ناو قومه گو

یهودی نین دا بَیژم،

و آزه بُ ناوه ت بَخونم.»

^{۱۰} و دیسا توراته دا هاتی گتن:

«آی قومه گو یهودی نین گل قومه ویدا

شادیه بَگن!»

^{۱۱} و دیسا زَبورا داووددا هاتی گتن:

«اون همو، آی قومه گو یهودی نین،

حمد و ثنایا خاده بَژن،

و بَلا همو مِلَت، حمد و ثنایا وی بَژن!»

^{۱۲} و دیسا اِشعایه پیغمبر دِیژیت:

«رَها یسایه دیه پَت،

مانِیگه، نَدانِن. ^{۱۴} آز ناو عیسی خاده دا دِزانم
گو چه دِشد بَر خودا مِرار نین. بَله بُ وی مِروه
گو آوه مِرار دِزانیت، مِراز. ^{۱۵} چون هَگو پَرایه
ت بَ وه دِشدا گو بَ دِخی اذیت دِبت، بَ
ایدی ناو مُحَبَّتِه دا رِفَتر ناگی. بَ وه دِشدا گو
ت دِخی، آو مِروه گو مسیح بَر خاطره وی مِ
بَین تَب. ^{۱۶} بَجا نَهَلِن راستا وه دِشدا گو اون آوه
قَنج دِزانن، پِیس قِسدان بَ گِرن. ^{۱۷} چون گو
پادشاهیا خدا خارِن و وَخارِن نین، بَلگو صالح
بون و آشتی و سِلامتی و شادی، ناو رَحما مُقدسا
خدادا. ^{۱۸} هَچی گسه وِسا بُ مسیح خِذمتِه
بَگت، خدا آوی قبول دِگت و خلق آوی تأیید
دِگن.

^{۱۹} بَجا وَرَن آم دوو وه دِشده دا پِن گو باعیثه
آشتی و سِلامتی و آوا بونا یگودو دِبت. ^{۲۰} بَر
خاطره رِسقی شُلا خدا خِرا نَگ! بَراستی گو
همو دِشد پاکِن، بَله باش نین گو مِزوگ بَ
وه دِشدا گو دِخت، بَیت باعیثه کِینا مِزوگه
دی. ^{۲۱} یا قَنج آو گو ت گوشتی نَخی آن شَراهِ
نَوُخی، آن رُی چه شُله نگی گو بَیت باعیثه کِینا
پَرایه ت.

^{۲۲} آو عَقیدا گو ت راستا وان دِشدان دا هَی
ناَبینا خو و خدادا خُدان گت. خَنیگه حاله آوه
گو چه دلیل چَنین راستا آو دِشدا گو بوخو
تأیید دِگت دا، خو محکوم گت. ^{۲۳} بَله آو گسه
گو راستا خارِنا دِشدگه دا کِتی شِگه، هَگو آوه
بُخت محکوم دِبت، بَر خاطره هِنده گو بَ
ایمانه نَخاری، چون هَچی دِشدا گو رَهِ ایمانه
نَبیت، گَنه.

۱۵ آم گو قَاوَرِن مَ وَظیفَت هَی، ضِعفه
مِروه ضعیف تحمل گن و دوو گیف
خوشیا خودا نین. ^۲ وَرَن گو هَریگ رَهِ مَ بُ
قَنجیا جیناره خو آوی گیف خوش گت، گو
آو مِرو آوا بیت. ^۳ چون گو مسیح دوو گیف

«آونه گو چه جارا راستا ویدا بُ وان
 تهاټی گُنن، دیه بپینن،
 و آونه گو چه جارا نَبهیسیتن، دیه
 فام گن.»

پولس دِخازیت بِحیت رومه

۲۲ بر خاطرِه وه یگه ی گو، گلک جارا بُ
 هاتنا لاره و مانع بُ من چه بون. ۲۳ بله نَه،
 بر خاطرِه هِنده گو ایدی من ناو وان منطَقان
 دا چه جی بُ شُلِه چنن و بر خاطرِه هِنده
 گو چند سال از هز دِگم گو بَم لاره و، ۲۴ از
 هویدارم وقته گو دِچَم اسپانیابه، سر ریا خو و
 بپینم و پاشه هِنده گو از ژِه مدتگه مایینا گل
 ودا کیف خوش بوم، اون بُ سَقرا من بُ ودره
 آریکاریا من بگن. ۲۵ بله نَه از دِچَم اورشلیمه
 گو بُ آونه گو ایمان مسیح هَن، کمکه بَیم.
 ۲۶ چون گو کلیسایه منطَقَت مقدونیه و آخائیه
 وِسا مصلحت دیتن گو بُ آو فقیر و ژاره گو
 ناو اورشلیمه دا ایمان مسیح هَن هِنْد کمکه
 رگن. ۲۷ چون گو آوان هز دِگرن وه شُلِه بگن و
 براسِتی زی آو مدیونه یهودیان. چون هَگو قومه
 گو یهودی نین، ناو بَرکته روحانی یهودیادا بون
 شریک، وظیفایان زی آوی گو ناو بَرکته مادی
 دا بُ یهودیا خدَمته بگن. ۲۸ بجا وقته گو من
 آو شُل اینا جی و آو کمکا گو هاتی خِر بویین من
 گهشتاند دَسته وان، آزه سر ریا خو بُ اسپانیابه
 بَم لاره و. ۲۹ آز دِزانم گو وقته آز بَم لاره و، آزه
 بُ بَرکتنا کَمیل مسیح بَم.

۳۰ گلی برایا، بر خاطرِه خادیه م عیسی مسیح
 و مُحبتا رجا خدا آز لاواها و دِگم گو بُ من
 بُ دعا گیرنه بُ درگاها خدا گل مدا سَعیه بگن،
 ۳۱ گو آز ژِه دَسته آونه به ایمان ناو یهودیه دا
 خلاص یم و خدَمتا من بُ اورشلیمه، ژِه آلیه
 آونه گو ایمان مسیح هَن پَت قبول گیرن. ۳۲ گو

هَمَن آوه گو دِراییت گو سر قومه گو
 یهودی نینن حُکومتَه بگت؛
 قومه گو یهودی نینن اُمیدا خو دیه
 بَدَن وی.»

۱۳ بِلا خدایه اُمیده، و بُ تواوی شادی و
 صلح و سلامتیا گو ناو ایمانه دای تژی گت،
 گو اون وِسا بُ قُدرتا رجا مُقدسا خدا، پُر ژِه
 اُمید ین.

خدَمتا پولس ناو قومه گو یهودی نینن

۱۴ آی پرایت من، آز بوخو ژِه و مطمئنم گو
 اون بوخو پُر ژِه قنجیه ن، و پُر ژِه معرفتگه
 کَمیلن و دِگرن دَرسه بَدَن یگودو. ۱۵ بله راستا
 هِنْد مَسَلادا من بُ گلک چسارته بُ و نویسی
 گو بینم بپرا و، بر خاطرِه وه لطفای خدا
 دای من، ۱۶ گو خدَمتکارگه مسیح عیسی بَم
 بُ قومه گو یهودی نینن و خدَمتا کهاننا انجیلا
 خدا بینم جی، گو وِسا قومه گو یهودی نینن،
 بپن دپاریگه هاتی قبول گیرن بُ درگاها خدا گو
 بُ رجا مُقدسا خدا تقدیس بون.

۱۷ بجا من ناو مسیح عیسی دا دلیل هتی
 گو افتخاره خدَمتا گو من بُ خدا گری، بگم.
 ۱۸ چون گو آز جُرأت ناگم راستا دِشدگه دا قِس
 گم، خنجی آو دِشدا گو مسیح بُ واسطای من
 اینای جی گو قومه گو یهودی نینن بگم مطیع
 ایمانه - بُ قِسا و عمله خو، ۱۹ بُ قُدرتا نیشانا
 و مُعجزا، بُ قُدرتا رجا خدا - وِسا گو آز ژِه
 شَهره اورشلیمه ختا شَهره ایلیریکومه گریام و
 من خدَمتا انجیلا مسیح اینای جی؛ ۲۰ و من
 داخازیا هِنده هتی گو انجیله وان جیه گو ایدی
 ناوه مسیح گهشتی گو هه خلقه، وِعظ نَگم. گو
 وِسا له نیت گو سر وه خیمه گو مِرَوَگه دی آو
 دانای، آز دِشدگه چه گم، ۲۱ بَلگو ه وِسا گو
 کِتبا اِشعیا به پیغمبردا هاتی نویساندن:

آریستوبولُسَه. ^{۱۱} سِلاوا بَگَهِشِنِیَن مِروَه مِ
 هِیرودیون. سِلاوا بَگَهِشِنِیَن آونَه گو ناو خانوادا
 نارکیسوسَه دا ایمان خادَه هَن. ^{۱۲} سِلاوا
 بَگَهِشِنِیَن ثْرِیفینا و ثْرِیفوسا گو ناو خِذْمَت
 گِرِن بُ خادَه دا زحمتَه دِکِشِن. سِلاوا بَگَهِشِنِیَن
 پِرسِسَه عزیز گو ناو خِذْمَت گِرِن بُ خادَه دا
 گلک زحمت کِشائ. ^{۱۳} سِلاوا بَگَهِشِنِیَن روفُس
 گو ناو خادَه دا هاتِ پِژارتِن و هَ وِسا ژِی
 دایِیگا وی گو راستا مِدا ژِی دایِیگینی گِرِی.
^{۱۴} سِلاوا بَگَهِشِنِیَن آسِینگریتوس، فِلیگون،
 هِرمِس، پائِروباس، هِرماس و پِرايه گو لاره
 واین. ^{۱۵} سِلاوا بَگَهِشِنِیَن فِیلولوگوس، یولِیا،
 نِریاس و خوشگا وی و اولِیمپاس و تِواوی آونَه
 گو لاره واین و ایمان مِسیح هَن. ^{۱۶} پِ ماچگَه
 مُقدس سِلاوه یگودو بَگِن. تِواوی کلیسایَه
 مِسیح بُ و سِلاوا دِرِگِن.
^{۱۷} گِلی پِراي، آز لاواهِیا و دِگم، گو اون راستا
 وان مِروادا گو باعِیثَه جُدا تِیه نَ و مانِعا دِدانِیَن
 سَر رِیا و و گِل وه دَرسا گو اون فِر بونَ دا
 ضِدَن، هِشیار بِن؛ خو ژَه وان دور بَگِرِن.
^{۱۸} چون گو مِروَت وِسا بُ خادیه مَ مِسیح
 خِذْمَتَه ناگِن، بَلگو بُ زِگَه خو خِذْمَتَه دِگِن و
 پِ آزمانگَه خوش و خِمالندی دلَه مِروَه سادَ
 دِلبِین. ^{۱۹} چون گو هِمو گس اطاعت گِرِنا و
 دِزانیت؛ وِسا گو آز بَر خاطِرَه و شادیه دِگم.
 بلَه آز ژَه و دِخازِم گو اون راستا آو دِشدا گو
 قَنج زانا و راستا آو دِشدا گو پِیسَ به گُئَه بِن.
^{۲۰} خادیه صُلاح و سِلامتیَه گلک زو دیه
 شیطانی بِن پِیه وِدا بَهرِشِنیت.
 لطفَا خادیه مَ عِسیی مِسیح گِل وِدا بیت.

وِسا آز پِ ارادا خدَا، پِ شادیه بِم لاره و وِ بهنا
 مِن پِ بونا گِل وِدا فِر بیت. ^{۲۳} خدایَه صُلاح و
 سِلامتیَه گِل و هِمویدا بیت. آمین.

سِلاوه دومایِیگَه

۱۶ آز خوشگا مَ فِیی بُ وِ دِدمَ ناسین گو
 خِذْمَتکارگَه کلیسایا شَهرَه کِنخِریَه ی،
^۲ گو آو جورا گو بُ آونَه گو ایمان مِسیح هَن
 گِیر هاتِی، اون آوی پِ رَوِیگَه خوش ناو خادَه دا
 قَبول گِن و ناو هَچِی شُلا گو هَوِجِی کِمکا وِی
 آریکاریا وی بَگِن. چون گو آوی آریکاریا گلک
 مِروا و مِن ژِی گِرِی.
^۳ ناو مِسیح عِسیی دا سِلاوا بَگَهِشِنِیَن
 هِمکارَه مِن پِرسِکِیلا و آکِیلا. ^۴ آوان سَگِرا
 خو دانانَ رِیا جانَه مِدا. نَه تِنَه آز سِپاسَه وان
 دِگم، بَلگو تِواوی کلیسایَه قومه گو یهودی
 نِین ژِی سِپاسَه وان دِگِن. ^۵ سِلاوا بَگَهِشِنِیَن
 کلیسایا ناو مالا واندَا ژِی. سِلاوا بَگَهِشِنِیَن
 عزیزَه مِن اِپِیتوس، گو یَه اُولی بو گو خَرِیما
 آسِیایَه دا ایمان اِینا مِسیح. ^۶ سِلاوا بَگَهِشِنِیَن
 مریمَه گو بُ و گلک زحمت کِشائ. ^۷ سِلاوا
 بَگَهِشِنِیَن مِروَه مِن آندرونیکوس و یونِیاس
 گو گِل مِدا زیندانه دا بون. رسول آوان
 گلک باش ناس دِگِن و آوان پِش مِدا ایمان
 اِینای مِسیح. ^۸ سِلاوا بَگَهِشِنِیَن آمِپِلِیاتوس
 گو ناو خادَه دا عزیزَه مِن. ^۹ سِلاوا بَگَهِشِنِیَن
 اوربانوس گو ناو مِسیح دا هِمکارَه قَ و
 سِلاوا بَگَهِشِنِیَن عزیزَه مِن اِستاخِیس. ^{۱۰} سِلاوا
 بَگَهِشِنِیَن آپلِیس گو ژَه امتحانا خو ناو مِسیح
 دا سَرِپِلند دَرگوتی. سِلاوا بَگَهِشِنِیَن خانوادا

۲۵ نَه شُکوه و جلال بیت بُ آوه گو دِگارِیت
 گوزِیگی انجیلا گو آز وَعظ دِگم و دَرسا عیسی
 مسیح، وَ تَقوِیت گت - گوزِیگی آشگرابونا وه
 بَرا گو ژِه زَمَانِت گلک قدیم وَشارتی مابو،
 ۲۶ بله نَه آشگرا بوئی و بِ واسِطا یوِیسارِیت
 پیغمبرَا، گوزِیگی آمره خدایه اَبَدی، بُ همو مِلتا
 هاتِی گتن گو آو ایمانه بِنِن و اطاعته بِنَن -
 ۲۷ شُکوه و جلال بیت بُ آو خدایه یکتای زانا،
 بِ واسِطا عیسی مسیح حَتا اَبَدَه! آمین.

۲۱ همکاره مِین تیموتائوس بُ وَ سِلاوا
 دِرِگت. هم ژِی مِروه مِین لوقیوس، یاسون و
 سوسیپاتروس بُ وَ سِلاوا دِرِگن.
 ۲۲ آز تِرتیوس، گو مِین آو ناعِی نوِیسی، ناو
 خاده دا بُ وَ سِلاوا دِرِگم.
 ۲۳ گایوس ژِی گو آز و تواوی کلیسا مِوانه
 وِبَن بُ وَ سِلاوا دِرِگت.
 اِراستوس ژِی گو خزینا شَهری دَسته ویدای
 و پِرايه مَ کوارتوس بُ وَ سِلاوا دِرِگن.
 ۲۴ لطفَا خادیه مَ عیسی مسیح گل وَ همویدا
 بیت. آمین.

